

Midtre Nordland
nasjonalparkstyre

Møteinnkalling

Utvalg:	Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Møtested:	TBA, Mo i Rana
Dato:	01.07.2022
Tidspunkt:	09:00

Eventuelt forfall må meldes snarest til nasjonalparkforvalter. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Saksliste

Utvalgs-saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr
ST 27/2022	Godkjenning av innkalling / protokoll		
ST 28/2022	Delegerte saker		
DS 27/2022	Saltfjellet landskapsvernområde - Tillatelse til ekstra tur i mai - Frakt av materialer - Arvid Nordbergsen		2013/1680
DS 28/2022	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon til flyving av drone - Norges miljø- og biovitenskapelige universitet		2022/1728
DS 29/2022	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om motorferdsel for transport av ved til gapahuk i Tollådalen - Beiarn barne- og ungdomskole		2019/3371
DS 30/2022	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Tillatelse til å arrangere Telegrafruta Ultra - Magnar Øygarden		2018/5613
DS 31/2022	Láhko nasjonalpark - Søknad om ekstra turer - Bård Hillestad		2016/5639
DS 32/2022	Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon til bruk av snøscooter - Tor-Magnus Bøckmann-Wilson		2018/6621
DS 33/2022	Junkerdal nasjonalpark - Søknad om utvidet kjøretid - Frode Ingvaldsen		2011/5831
DS 34/2022	Láhko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon til motorferdsel - John-Olav Aune	X	2022/2144
ST 29/2022	Referatsaker		
RS 7/2022	Ny brosjyre for Junkerdal nasjonalpark		2017/1256
RS 8/2022	Láhko nasjonalpark - Svar per telefon på søknad om motorferdsel - Søknaden avskrives		2018/6484
ST 30/2022	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om elfiske og utsetting av fisk i Åsvatnet - Beiarn JFF		2019/755
ST 31/2022	Saltfjellet-Svartisen og Junkerdal nasjonalpark - Søknad om diverse tilretteleggingstiltak - Bodø & omegn turistforening		2022/3990
ST 32/2022	Láhko nasjonalpark - Klage på vedtak om dispensasjon til motorferdsel - *****	X	2022/2144
ST 33/2022	Vedtak Sjunkhatten nasjonalpark - Tillatelse til oppføring av hvilebenk - Vatnvatnet og Omegn Velforening v. Stein Raae		2022/2264

ST
34/2022

Junkerdal nasjonalpark - Besøksstrategi - Endelig
godkjenning

2017/1256

ST
35/2022

Eventuelt

ST 27/2022 Godkjenning av innkalling / protokoll
ST 28/2022 Delegerte saker
DS 27/2022 Saltofjellet landskapsvernområde - Tillatelse til ekstra tur i mai - Frakt av materialer - Arvid Nordberg
DS 28/2022 Sjunghatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon til flyving av drone - Norges miljø- og biovitenskapelige universitet
DS 29/2022 Saltofjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om motorferdsel for transport av ved til gapahuk i Tollådalen - Beiarn barne- og ungdomskole
DS 30/2022 Saltofjellet-Svartisen nasjonalpark - Tillatelse til å arrangere Telegrafruta Ultra - Magnar Øygarden
DS 31/2022 Láhko nasjonalpark - Søknad om ekstra turer - Bård Hillestad
DS 32/2022 Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon til bruk av snøscooter - Tor-Magnus Bøckmann-Wilson
DS 33/2022 Junkerdal nasjonalpark - Søknad om utvidet kjøretid - Frode Ingvaldsen
DS 34/2022 Láhko nasjonalpark - Søknad om dispensasjon til motorferdsel - John-Olav Aune
ST 29/2022 Referatsaker

Junkerdal nasjonalpark

Foto: Marte Turtum

**Junkerdal
nasjonalpark**

Kart og informasjon
Velkommen inn i
Norges nasjonalparker

Velkommen til Junkerdal

I Junkerdal finner du vidstrakte vidder, steile fjelltopper, frodige daler, godt fiske og et rikt planteliv. Mulighetene for tur ligger godt til rette med flere merkede stier og overnattingsmuligheter både i og rundt nasjonalparken.

Junkerdal nasjonalpark er et stort fjellområde som ligger langs svenskegrensa i kommunene Saltdal og Fauske i Nordland. Sammen med verneområder på svensk side blir området en av de største vernede naturområdene i Europa. Navnet har nasjonalparken fått fra den dype Junkerdalen som rammer inn nasjonalparken i sør. Her har nasjonalparken flere langstrakte u-daler mellom høyreiste fjellpartier. I dette området finner man blant annet den markante Solvågtinden (1559 meter), som er et kjent turmål og et landemerke i Saltdal kommune. Lengre nord i nasjonalparken glir landskapet over i roligere fjellformasjoner med langstrakte vidder og store vann.

Som en bauta i nasjonalparken står den markante fjelltoppen Nordre Saulo. Nærmest ut av ingenting reiser den seg 1000 meter rett opp fra viddeplatået. Med sine 1768 meter over havet blir toppen det høyeste grensemerket mellom Norge og Sverige.

Nasjonalparken erstattet i 2004 det som har vært et plantefredningsområde helt siden 1928. Dette gjør området til et av landets eldste verneområder. Botanikere har med andre ord latt seg fascinere av området i en årrekke, og undersøkelser fra Junkerdal har vært viktige for å forstå utbredelsen av planter og dyr etter siste istid. Kalkrik berggrunn kombinert med gunstig sommerklima gir gode betingelser for planter og vegetasjon. I nasjonalparken finner man flere «plantefjell» med en rekke sjeldne planter.

Friluftslivet står sterkt i Junkerdal nasjonalpark, og mange fastboende har en sterk tilknytning til området gjennom friluftsliv, jakt og fiske. Det har vært samisk reindrift her i flere hundre år, og mange av navnene i fjellet har sitt opphav fra den samiske kulturen. I dag er området det viktigste beitelandet for Balvatn reinbeitedistrikt. Kulturminner etter både jakt, fiske og samisk bruk finnes i rikt monn i hele nasjonalparken; gamle jaktbuer, gammetufter, ildsteder og hellere for å nevne noen.

Foto: Lars Westvig

Kveldssol innover nasjonalparken med den karakteristiske Solvågtinden til venstre.

Foto: Kåre J. Pettersen

Sett dine egne skispor i fjellet. Nordre Saulo ruver i bakgrunnen.

Opplevelser

Junkerdal nasjonalpark har et stort stinett og flere ubetjente hytter som gjør området godt egnet for en skikkelig langtur. Inne i nasjonalparken er det lite tilrettelegging, og man må være forberedt på utfordrende terreng og områder uten telefondekning.

Dagsturer fra Jakobsbakken

Helt nord i nasjonalparken, i nærheten av det lille gruvesamfunnet Sulitjelma, finner man høgfjellsgruva Jakobsbakken. I dag er gruvene nedlagt, men de gamle bygningene står fortsatt og gir besøkende en følelse av samfunnet som en gang fantes her oppe i yttergrensen av nasjonalparken. Her kan man oppleve spennende kulturhistorie, og gå korte dagsturer med nydelig utsikt. Også vinterstid er dette et flott besøksmål som det er lett å komme seg til. Jakobsbakken byr på fantastiske skiløyper og gode muligheter for nordlysspotting.

Prøv fiskelykken

Spør man lokalbefolkningen om hva som er det beste med Junkerdal nasjonalpark, er det gjerne to gjengangere: lettgått terreng og godt fiske. Det er den kalkrike berggrunnen som gir grunnlag for det stedvis gode ørretfisket i mylderet av små og store vann. Området rett nord for Ballvatnet regnes for å ha noen av de beste fiskevannene i Nordland. Ørret som er rødere i kjøttet, finner man ikke noe sted. Statskog er grunneier og selger fiskekort gjennom inatur.no.

Langtur og overnatting

De lokale turistforeningene opprettholder et fantastisk tilbud for turgåere i nasjonalparken. Vil du ut på langtur, kan du lange i vei på godt merkede stier og overnatte i en av de mange ubetjente hyttene både i og utenfor nasjonalparken. Av Nordlandsrutas 650 kilometer går 60 kilometer gjennom Junkerdal nasjonalpark, fra Trygvebu i Sør, til Lomi i Nord. Hyttejuvelen i Junkerdal nasjonalpark er den koselige Argaladhytta, som opprinnelig var en jaktbu for bygdefolket. Denne finner du midt i den frodige Skaitidalen, en dagsmarsj fra Trygvebu i den lille fjellbygda Skaiti.

Topptur til Solvågtinden

Solvågtinden er et landemerke i Saltdal og et velkjent syn for de som ferdes langs E6 over Saltfjellet. Fra Junkerdalen ser toppen nærmest utilgjengelig ut med sin spisse profil, men toppen lar seg bestige fra nord. Turen starter fra Nordland nasjonalparksenter, og er både lang og krevende – 18 kilometer totalt, med en stigning på 1434 meter.

Foto: Bjørn Svendsen

Jakobsbakken er et flott sted for nordlysspotting.

Foto: Jan Erik Hansen

Fiske ved Stor-Rosna kan gi store opplevelser.

Fakta & informasjon

Junkerdal nasjonalpark ble opprettet i 2004 og er 682 km².

	Hvor ligger Junkerdal nasjonalpark?	Saltdal og Fauske kommuner i Nordland.
	Hvordan kommer jeg meg dit?	Med tog: Nordlandsbanen til Lønsdal stasjon, Røklund stasjon eller Fauske stasjon. Buss eller bil til flere startpunkter. Med fly: Til Bodø. Buss eller bil til flere startpunkter.
	Besøkssenter	Besøkssenter nasjonalpark Nordland, nordlandsnaturen.no
	Utkikkspunkt	<i>Jakobsbakken og utkikkspunkt Junkerdalsura</i>
	Planlegg turen	<i>ut.no, Statskog.no, lnatur.no, Sulitjelmaturistsenter.no, jakobsbakkenmountainresort.com</i>
	Verneområder i nærheten	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Junkerdalsura naturreservat, Stor-Graddis naturreservat, Saltfjellet landskapsvernområde, Dypen naturreservat
	Turistinformasjon	<i>Nordlandsnaturen.no visitbodo.com</i>
	Forvaltning	Midtre Nordland nasjonalparkstyre – nasjonalparkstyre.no/Midtre-Nordland
	Oppsyn	Statskog Fjelltjenesten og Statens naturoppsyn
	Mer informasjon	<i>norgesnasjonalparker.no</i>

Plante- og dyreliv

Variasjonen i landskapet skaper leveområder for en rekke planter og dyr. Her finnes en flora i særklasse, og flere sjeldne fugler.

I tillegg huser nasjonalparken flere store rovdyr, som alle er avhengig av store og sammenhengende naturområder.

Paradis for fjellplanter

Selve Junkerdalen danner en grense med den sure granitten på sørsiden, og de mer basiske og kalkrike bergartene på nordsiden og innover nasjonalparken. Sammen med relativt gunstig sommerklima har dette skapt livsmiljøer for vegetasjon man ikke finner andre steder. Junkerdal nasjonalpark er en klassiker for botanikere, og her vandrer man nærmest på «hellig grunn» i fotsporene til gamle vitenskapsmenn. Nordlig bergjunker er området særegenhet og en nær slektning av den staselige bergfruen, Norges nasjonalblomst. Bergjunkeren ble oppdaget av den kjente presten Lars Levi Læstadius, som la en av sine vandringer forbi Ballvatnet i 1825. Nordlig bergjunker finnes bare i Junkerdal nasjonalpark i tillegg til en liten lokalitet i Troms.

Blomsterprakten kan også ta pusten fra en mindre erfaren vandrer. Den hvite reinrosa er et flott syn, og kan vokse i store tuer i nasjonalparken. Lapprosa er litt mer sjelden, men er svært vakker der den kan bre seg ut i lilla tepper.

En annen underlig art er grønlandsstarren, som ble oppdaget oppunder Solvågtinden i forrige århundre. Den vakte oppsikt fordi arten bare var kjent fra Grønland og Nord-Amerika – som er for langt unna til at planten kunne ha spredt seg hit naturlig. Den blir derfor

betegnet som en «istidsovervintrer», men forskere undrer fortsatt på hvor den kan ha overlevd i denne perioden. På isfrie banker langs kysten eller på de store toppene som stakk opp fra det enorme isplatået for mer enn 10 000 år siden?

Truede fjellfugler

Fuglelivet er rikt og variert. Fjellendene – svartand, bergand, havelle og sjøorre – trives i de mange små og store vannene i nasjonalparken. Områdene rundt Rosna og Fuglvatnet er spesielt rike. Havella har minst tre ulike drakter gjennom året, men alle er broket i hvitt, brunt og svart, og med helmørke vinger. Sangen er nasal, litt jodlende og kan minne om klarinett! I samisk kultur har havellas sang inspirert til joik. Den sterkt truede lappspurven lever også i disse områdene. Bestanden av lappspurv har gått kraftig tilbake i Norge de senere årene, men ingen vet helt hvorfor. Du finner den gjerne i vierområder, og for å være sikker på arten kan du se etter den oransje nakkeflekken. Nasjonalparken er også viktig hekkeområde for rovfugler. Fjellvåken er et vanlig syn i nasjonalparken som gjenkjennes med sine mørke «vingeflekker» og klagende sang om du nærmer deg reiret. I hekke- og yngletida er det viktig å vise ekstra hensyn når du ferdes i fuglenes leveområder.

Foto: Jim T. Kristensen

To reinsimler med hver sin kalv i en sårbar periode.

Foto: Oskar Pettersen

Plutselig blir terrenget farget lilla av den vakre lapprosa.

Foto: Lukas Tjeltgen

Reinrose (t.h.) og den eksklusive kantlyngen er vanlige fjellplanter i parken.

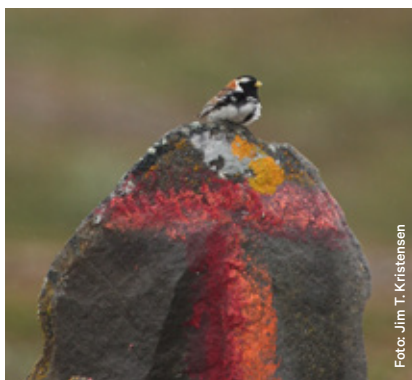

Foto: Jim T. Kristensen

Lappspurven er sterkt truet i Norge, men trives i Junkerdal nasjonalpark. Her langs DNT-stien.

Foto: KurtErikstad

Fjellvåken, et vanlig syn i nasjonalparken med sine mørke vingeflekker og klagende sang.

Historie og kultur

Junkerdal ser kanskje uberørt ut, men her er området påvirket av mennesker i en årrekke. Selv om du føler deg alene, kan du være sikker på at noen har vært der før deg. Samisk kultur og tradisjon har etterlatt seg en mengde spor og historier, og her vandrer man nærmest i en «historiebok».

Reindrift

Reindriftssamer har levd i, og brukt Junkerdal nasjonalpark som beiteområde helt siden 1500-tallet. For den som leter er det mulig å finne kulturminner i form av gammer, hellere og ildsteder. Mange av navnene i fjellet stammer fra den samiske kulturen. Ofte gir navnene viktig informasjon om fremkommelighet og landskapet man ferdes i. For eksempel kommer stedsnavnet Skaiti fra Skáidi som betyr «landområdet mellom to elver som renner sammen».

I dag har Balvatn reinbeitedistrikt rein i nasjonalparken, i tillegg til at svenske samer kan benytte deler av området. På våren, og spesielt år med vanskelig beite, lever reinen på sine siste reserver. Reinen

trenger beitero i denne perioden, og ser man rein med kalver må man trekke unna. Rein reagerer kraftig på hund, så hold din firbeinte venn i bånd hele året.

Lokalt friluftsliv

Nasjonalparken verner ikke bare om naturen, men skal også gi mulighet for å oppleve natur og landskap gjennom tradisjonelt friluftsliv. Lokalbefolkningen har nær tilknytning til disse områdene, og jakt og fiske står sterkt. Området har også vært et viktig høstingsområde for gårdene nede i dalene som drev et utmarksbasert jordbruk. Man finner i dag flere nyere kulturminner etter denne bruken i form av utmarksslåtter, høyløer, jaktbuer og båter.

Argaladhytta, opprinnelig en jaktbu, nå er den en sjarmerende DNT-hytte midt i Skaitidalen.

Velkommen inn, ta vare på naturen

Velkommen på tur i nasjonalparken! Her er det rom for mange om vi tar hensyn til folk og naturen rundt oss. Nasjonalparkene er det beste av norsk natur. Vernet bidrar til å ta godt vare på landskapet og mangfoldet av dyr og planter. Slik kan vi fortsette å samle gode turminner også i framtida.

Allemannsretten. Du kan gå der du vil på beina og på ski. Det oppfordres til å følge merket sti, da terrenget utenfor stien kan være utfordrende. Du kan slå opp teltet der du vil så lenge det er over 150 meter fra bebodd hytte. I Junkerdal nasjonalpark kan du plukke bær og sopp, men planter må få være i fred. Det samme gjelder fuglereir, egg og avkom av alle slag. Vis respekt i yngle- og hekketid.

Kulturminner skal ikke utsettes for skade eller ødeleggelse. Det er viktig at disse ivaretas for ettertiden. Løse kulturminner skal ikke flyttes eller fjernes.

Søppel. Husk å rydde opp etter deg og ta med søppel hjem.

Bål kan du tenne mellom 15. september og 15. april og resten av året på steder der det åpenbart ikke kan føre til brann. Bruk etablerte bålplasser eller tenn bål der det ikke setter varige spor. Benytt nedfalt kvist og vis hensyn når du samler ved. Det er ikke tillatt å hugge trær, verken døde eller levende, for bruk til ved.

Jakt og fiske er tillatt i nasjonalparken som i utmarksområder ellers, etter gjeldende lovgivning. Stort sett hele området er Statskogs eiendom, og de selger jakt- og fiskekort for området gjennom inatur.no.

Hunden er velkommen med på tur. Det er båndtvang fra 1. april til og med 20. august. Vi oppfordrer til å holde hunden i bånd hele året, spesielt på vårskiturer i kalvingsperioden for rein i april og mai.

Rein i nasjonalparken. Det oppfordres til å ikke oppsøke rein, synet kan nytes på avstand.

Framkomstmiddel med motor er forbudt i nasjonalparken. Gjelder også droner.

Klær og utstyr. I fjellet kan været skifte fort. Vær forberedt på nedbør og kulde, sommer som vinter, spesielt på toppene. Du må selv vurdere vær og føre, form og ferdigheter. Forbered deg med egnede klær og utstyr.

God planlegging gir gode turopplevelser!

Junkerdal
nasjonalpark

Kartinformasjon

Velkommen inn i naturen

Dette er et kart utviklet for merkevaren Norges nasjonalparker. Alle norske verneområder, uavhengig av verne-kategori, er en del av denne merke-varen. Disse kartene er utviklet ut fra kunnskap om hvordan verneområdet

blir brukt og hvilke områder som er sårbare for besøk – grunnlaget for besøksforvaltningen. Dette kartet er ikke et turkart, men gir deg en oversikt over tilbudene i det aktuelle verneområdet og området rundt.

Besøkssenter nasjonalpark
Nordland

I Junkerdal nasjonalpark finnes kulturminner fra eldre tiders gruvedrift, fra fangst og friluftsliv og fra samisk reindrift. I besøkssenterets utstilling blir du bedre kjent med Junkerdal nasjonalparks mangfold og spennvidde. Besøkssenteret ligger på Storjord i Saltdal, og er samlokalisert med AZ Kunstgalleri. Galleriet viser kunst av Per Adde og Kaisa Zetterquist og formidler deres sterke engasjement for naturvern og samiske rettigheter.

Startpunkt
Storjord

Storjord i Saltdal ligger rett ved E6 nord for Saltfjellet. Området er et tursentrum med muligheter for turer og aktiviteter som passer for hele familien. Her kan du spasere langs 20 kilometer tilrettelagte stier, eller ta turen inn i selve Junkerdal nasjonalpark. Turen til Solvåg tindens starter her. På Storjord er det flere muligheter for overnatting – Saltdal turistsenter, Storjord hotel og besøkssenter nasjonalpark Nordland (Nystadnesstua).

Startpunkt
Jakobsbakken

Ta av E6 rett sør for Fauske og følg skilting mot Sulitjelma og Jakobsbakken. Jakobsbakken er et flott utgangspunkt for opplevelser både sommer og vinter. Hit er det brøytet bilveg helt frem. Jakobsbakken byr på fantastiske skiløyper og gode muligheter for nordlysspotting. Her er det flere muligheter for overnatting og aktiviteter – Jakobsbakken Mountain Resort, Sulitjelma turistsenter og Sulitjelma fjellandsby.

Informasjon

Det er mange muligheter for overnatting i og rundt Junkerdal nasjonalpark. Ved å google hyttenavnet finner man informasjon om hvordan man kan booke disse. Langs Nordlandsruta er det i hovedsak DNT-hytter som kan åpnes med felles nøkkel. På nasjonalparkens hjemmeside finner man også denne informasjonen i det digitale kartet.

Informasjon

Parkering

Parkering vinter

Utkikkspunkt

Togstasjon

Overnatting

Turisthytte ubetjent

Åpen bu

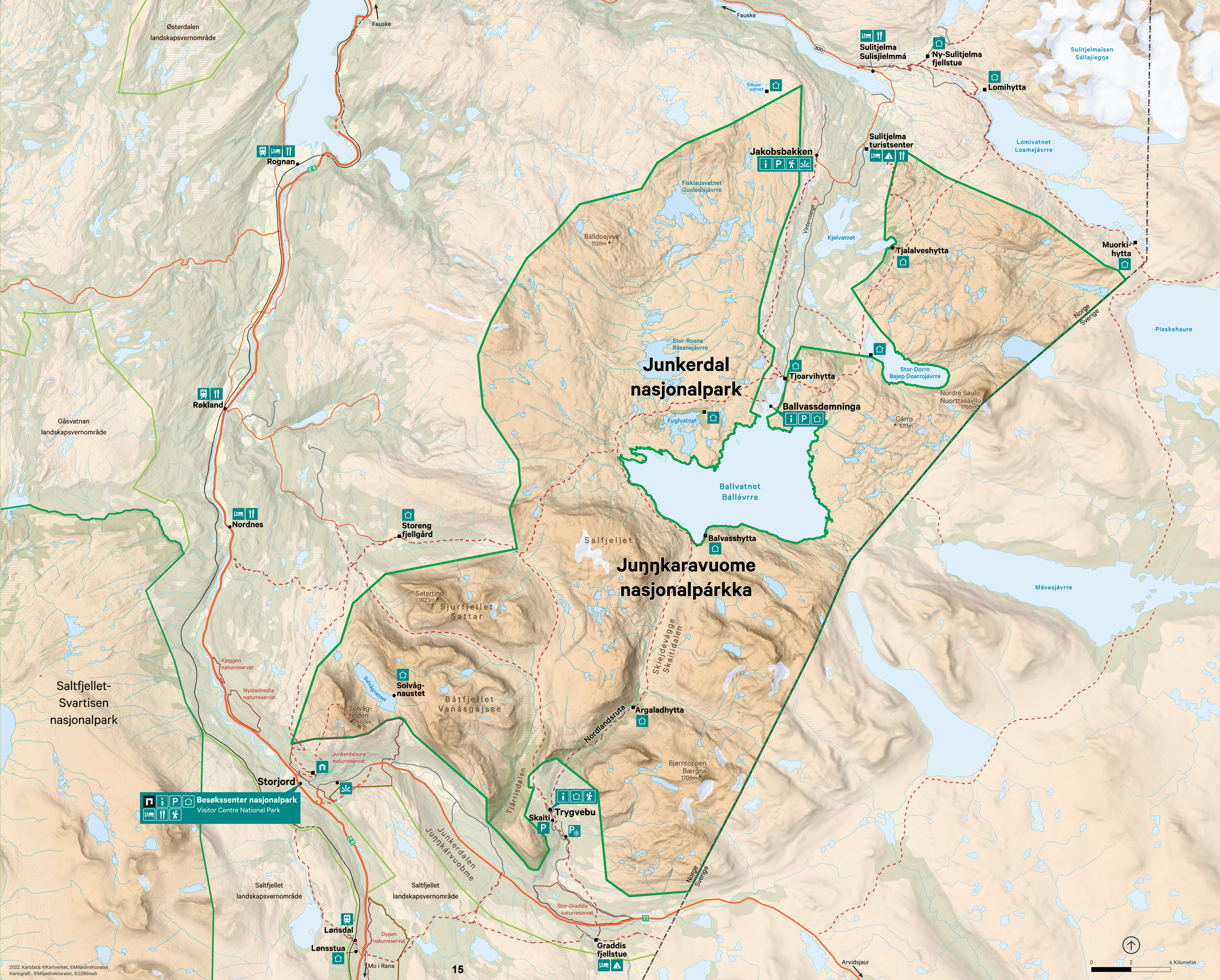
Tilrettelagt camping

Serveringssted

Tursti

NOTAT

Sak: MIDNOR - Dispensasjon fra verneforskriften - Láhko nasjonalpark - Glomfjord Røde Kors

Til :
Fra: Johan Rova
Kopi til:

Lahko nasjonalpark - Svar per telefon på søknad om motorferdsel - Søknaden kanselleres

Glomfjord Røde Kors (v/ Nils Runar) har i søknad per SMS den 11. mai 2022 søkt om tillatelse for å få transportere inn en vedovn til Nedre Navar med snøskuter den 13. mai 2022. Transporten er tenkt å skje på snødekket mark.

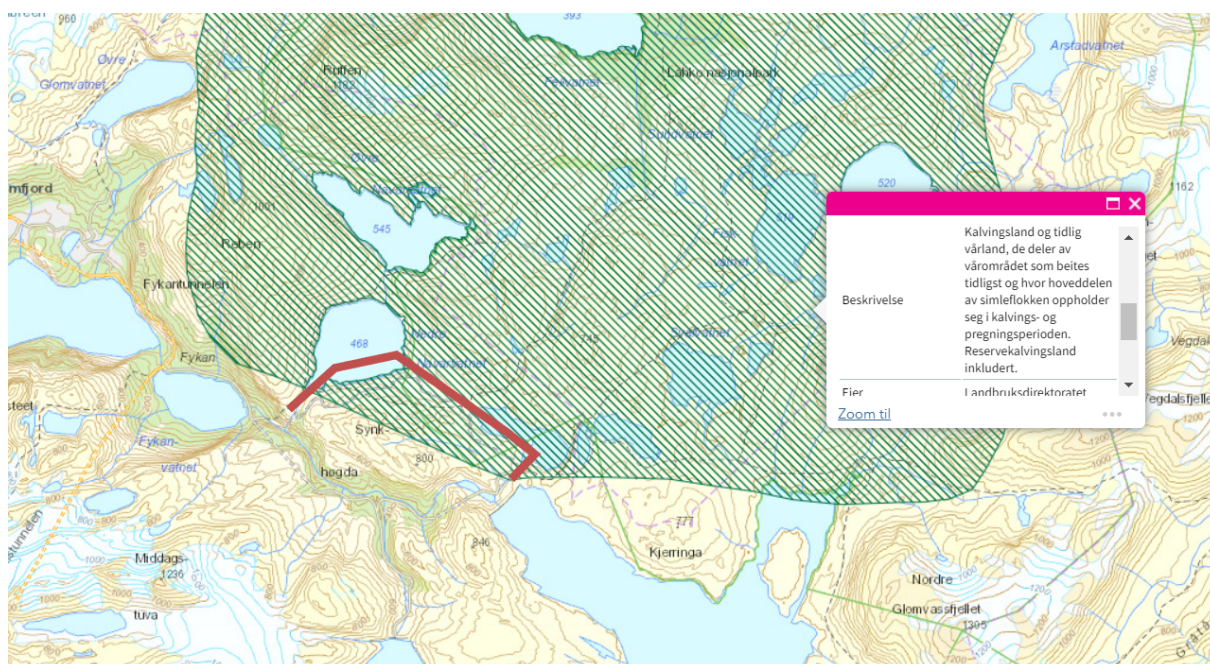
I telefonsamtale den 12. mai tydeliggjør Røde Kors per telefon at transporten skal skje fra parkeringen ved Namnlausvatnet, over isen på Namnlausvatnet og gjennom Láhko nasjonalpark til Nedre Navervatn.

Sekretariatet konstaterer følgende:

1. Det finnes to hjemler i verneforskriften som kan brukes:

- § 3 pkt 6.3.e. Bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av materialer til vedlikehold og byggearbeid på bygninger, anlegg og innretninger.
- § 3 pkt 6.3. j. Bruk av lett terrenggående beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget langs gammel anleggsveg fra Namnlaus til Nedre Navarvatnet for transport av nødvendige varer og materiell til Røde Kors Hjelpekorps sitt kurssted i samsvar med forvaltningsplan.

2. Traséen (brun strek i kartet nedenfor) går i område som er oppgitt som kalvningsland for rein (grønn skravering i kart nedenfor).

3. I styresak 21/2019 tok nasjonalparkstyret stilling til fremtidig behandling av saker som omhandler motorferdsel innen kalvingsområder. *«Midtre Nordland nasjonalparkstyret mener at det ikke skal gis dispensasjon til motorisert ferdsel etter 1. mai innenfor reinbeitedistriktenes kalvingsområder»*. Konklusjon: *«Sekretariatet foreslår at Midtre Nordland nasjonalparkstyret tar klagen til følge, og med det gir forvalterne et klart signal om at det ikke kan tillate motorferdsel innen kalvingsområdene etter 1. mai på delegert myndighet»*.

4. Sekretariatet har dermed ikke mulighet å behandle søknaden på delegert myndighet. Saken må opp i arbeidsutvalget eller til styret for vedtak. Det er ikke mulig å få det ordnet for en slik sak med 1-2 dagers forespørsel.

Johan Rova tar på ettermiddagen 12. mai 2022 telefonkontakt med Tor-Anton Andersen, Glomfjord Røde kors og forklarer at saken ikke kan tas på delegert myndighet.

Tor-Anton Andersen meddeler da at det vil være uaktuelt å gå videre med søknaden. Han er kritisk til at området er registrert som kalvingsland.

Søknaden avskrives.

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	30/2022	01.07.2022

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Søknad om elfiske og utsetting av fisk i Åsvatnet - Beiarn jeger- og fiskeforening

Forslag til vedtak

Beiarn jeger- og fiskeforening ved Stein-Ove Johannessen gis tillatelse fra vernebestemmelsene i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for elfisking og utsetting av fisk i Åsvatnet i Beiarn kommune.

Tillatelsen gis på følgende vilkår:

- Tillatelsen er gyldig i perioden 1. juli 2022 – 31. september 2026.
- Tillatelsen gjelder flytting av ørret fra Djupvasselva/Kelassen til Åsvatnet
- Tillatelsen skal medbringes under elfisking og utsetting.
- Tillatelsen er kun gyldig sammen med tillatelse fra lov om laksefisk og innlandsfisk til flytting av fisk, bruk av elfiskeapparat og grunneiers tillatelse.

Bakgrunn

Beiarn jeger- og fiskeforening v. Stein Ove Johannessen har i epost datert 2. juni 2022, søkt om tillatelse til elfisking og utsetting av fisk i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Beiarn JFF har siden 80-tallet flyttet ørret fra Djupvasselva og Kelasen til Åsvatnet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Ofte har dette vært gjort i forbindelse med Villmarkscamp for ungdom.

Åsvatnet er ikke selvrekutterende – har ikke gyteområder – og utsetting av fisk har vært praktisert over lang tid. Det settes ut omkring 150 fisk per år, i samarbeid med grunneier. Dette har ikke vært omsøkt tidligere.

Beiarn JFF ønsker at en tillatelse gis for fem år.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble først vernet 8. september 1989, og forskriften for nasjonalparken ble oppdatert 16. oktober 2020. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for nasjonalparken.

Formålet med Saltfjellet-Svartisen er å bevare et stort og sammenhengende naturområde med særegne og representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre naturinngrep.

Formålet er videre å ta vare på:

- a) et tilnærmet intakt høyfjellsøkosystem med det naturlige naturmangfoldet, herunder arter, bestander, naturtyper, landskap og geologi
- b) variasjonsbredden av naturtyper og landskap med nord-sørgrensen for en rekke arter
- c) et viktig økologisk funksjonsområde for fjellrev
- d) et variert og storslått landskap
- e) et av Norges største isbremmassiver, Svartisen, med avsmeltningsområder og glasiale løsmasseavsetninger
- f) deler av kjerneområdet for norske grotte- og karstforekomster med, med Pikhågan, Jordtullasystemet, Marmorslottet og Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- g) de viktige våtmarksområdene Krukkimyrene og Riebbievaggi
- h) et referanseområde for å følge utviklingen i naturen.

I tillegg skal forskriften sammen med forskriftene om Gåsvatnan, Saltfjellet og Nattmoråga landskapsvernområder og Blakkådalen, Dypen, Fisktjønnna og Semska-Stødi naturreservater bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Forskriften skal gi allmennheten anledning til å oppleve naturen uforstyrret gjennom naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

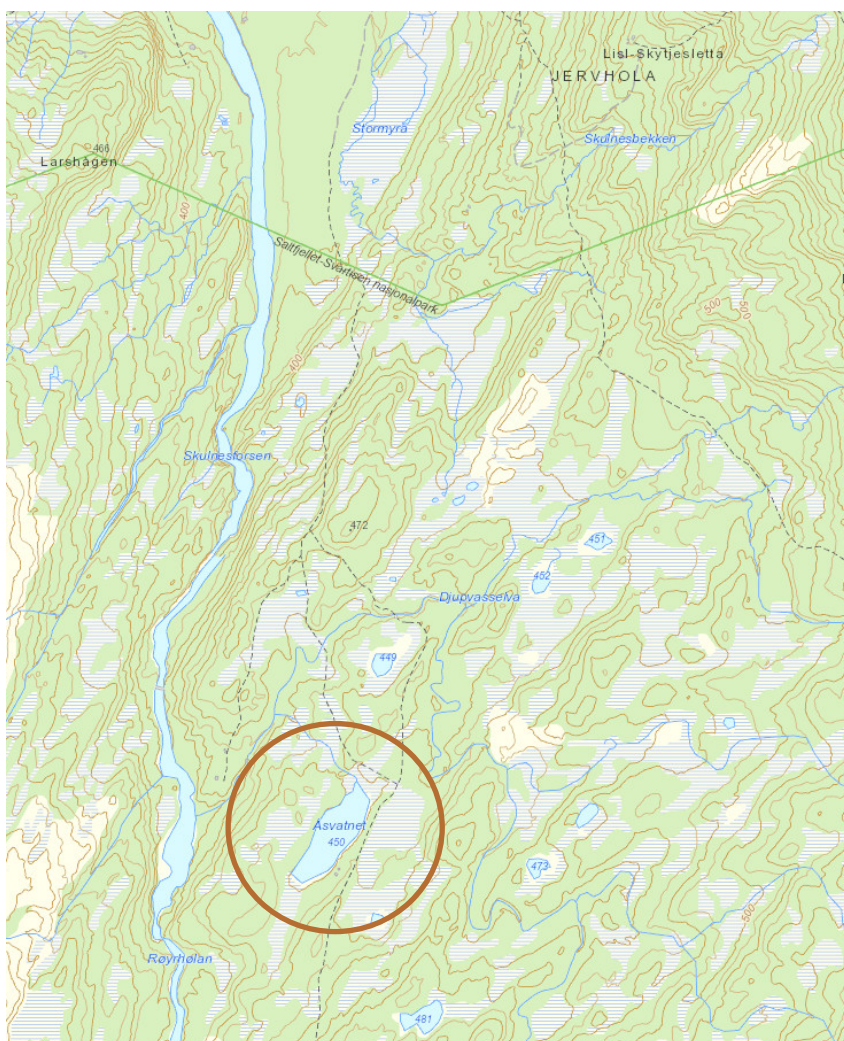
Dyrelivet med hj, reir, hekke-, yngle- og gyteplasser skal ikke skades eller vesentlig forstyrres. Utsetting av dyr på land og i vann er forbudt. Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til utsetting av fisk fra lokale fiskestammer hvor dette er gjort tidlige.

Søknaden er også vurdert etter naturmangfoldlovens §§ 8 – 12.

Vurdering

Utsetting av fisk i fisketomme vann kan være svært uheldig for sjeldne vannorganismer. Dette skyldes at fisk har blitt flyttet rundt i hele landet, og få vann er i dag fisketomme, eventuelt blitt utsatt for fisk.

Utsetting av fisk har vært vanlig i Norge gjennom all tid. Beiarn JFF opplyser om at dette har blitt gjort i Åsvatnet siden 80-tallet, men trolig har dette blitt gjort så lenge det har bodd folk i Tollådalen, men at det ble organisert og gjennomført av Beiarn JFF fra 80-tallet. Vannet regnes som ørretvatn, og er et populært fiskevann for lokalbefolkning i Beiarn. I tillegg har Beiarn JFF ei foreningshytte ved vatnet med rundt 50 utleiedøgn i året.

Figur 1: Åsvatnet ligger en drøy kilometer innenfor nasjonalparkgrensa. Fra parkeringsplass er det 2 km. Et lett tilgjengelig fiskevann som er et populært lavterskeltilbud innen nasjonalparken.

Utsetting av ørret fra klekkeri, eller der man flytter fisk fra andre vassdrag, kan i tillegg til å forstyrre vannets naturlige organismer, også være uheldig med tanke på spredning av parasitter og sykdommer, samt innblanding av utilpassede gener. I dette tilfellet skal flytting skje innenfor samme vassdrag, og man må forvente at ørret i Djupvasselva/Kelassen ikke skiller seg fra ørreten som allerede er flyttet til Åsvatnet.

I Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er det tillatt med jakt, fangst og fiske i samsvar med lover og forskrifter. Lov om laksefisk og innlandsfisk definerer lovlige fiskemetode. Bruk av elektrisk strøm er som utgangspunkt et forbudt fiskeredskap og krever tillatelse. Forskrift om utsetting av fisk og andre ferskvannsorganismer for kultiveringsformål krever også tillatelse for flytting av innlandsfisk. Midtre Nordland nasjonalparkstyre forvalter ingen av de aktuelle lovverkene, men det settes vilkår om at øvrig lovverk må følges for at tillatelsen skal være gyldig.

Ørret har blitt satt ut i Åsvatnet i over hundre år. Kunnskap om utsetting av ørret er derfor godt kjent, og det er lange tradisjoner for dette i hele landet. Man vet at det kan være uheldig, som nevnt over, men dette gjelder først og fremst utsetting i fisketomme vatn og flytting av fisk mellom vassdrag. Siden utsettingen gjøres i samme størrelse og utstrekning som tidligere, kommer ikke føre-var-prinsippet til anvendelse. Å flytte fisk fra nærmeste selvrekutterende bestand må også regnes som den mest miljømessige teknikken for flytting av fisk. Den samlede belastninga er høy, da det er satt ut ørret i nesten alle vann i Nordland der ørreten ikke rekrutterer selv. Likevel tillegges ikke dette vekt, da det er lang tradisjon for dette, og vi vurderer at skaden mot naturmiljøet allerede har skjedd og at dette ikke kan reverseres ved å avslå søknaden.

Åsvatnet er også et vatn som er lett tilgjengelig, og Beiarn JFF har ei foreningshytte ved vatnet. Nasjonalparkstyret mener at vatnet derfor bør ha en ørretbestand, og at denne kultiveres best ved å sette ut små puljer fra hver årsklasse ørret.

Vi vurderer at tiltaket ikke strider med formålet med vernet, og at utsetting av fisk kan tillates i Åsvatnet.

Konklusjon

Beiarn jeger- og fiskeforening ved Stein-Ove Johannessen gis tillatelse fra vernebestemmelsene i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for elfisking og utsetting av fisk i Åsvatnet i Beiarn kommune.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Beiarn kommune

Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske

Statskog Fjelltjenesten avd. Mo

Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Ole Oskal

Statsforvalteren i Nordland

Beiarn jeger- og fiskeforening

Postboks 63 Sentrum

Postboks 63 Sentrum

Lønsdal

Moloveien 10

Ramskjellveien 1

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Miljødirektoratets veileder M-106-2014: Rundskriv om forvaltning av verneområder
Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	31/2022	01.07.2022

Saltfjellet-Svartisen og Junkerdal nasjonalpark m.fl - Søknad om diverse tilretteleggingstiltak - Bodø & omegn turistforening

Det søkes om fire ulike tiltak i Saltfjellet-Svartisen og Junkerdal nasjonalparker. Det er fire vedtak i saken:

Forslag til vedtak – Omlegging av sti ved Kjemåga:

Bodø & omegn turistforening gis tillatelse til å flytte T-merket sti til østsiden av elva Kjemåga i Saltfjellet landskapsvernområde. Tillatelsen gis med hjemmel i verneforskriftens § 3 tredje avsnitt bokstav h).

Tillatelsen gis på følgende vilkår:

- Sekretariatet til Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal være med å gå opp ny trasé
- Gammel merking på vestsiden skal opphøre.

Forslag til vedtak – Kloppegging og staker i Storpåskområdet.

Bodø & omegn turistforening gis tillatelse til å kloppegge myr 100 meter vest for Tollåga i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. BOT gis også tillatelse til å sette ut staker med røde merker 1 km vest for elva, der vegetasjonen er borte etter målerangrep. Tillatelsen gis med hjemmel i verneforskriftens § 3 tredje avsnitt bokstav e) og f).

Tillatelsen gis på følgende vilkår:

- Stakene skal tas bort når merkingen kan gjøres på trærne
- Det skal brukes kloppe materiale av god kvalitet

Det kan benyttes snøskuter for utfrakt av kloppe- og staker. Dette skal gjøres fra det er tilstrekkelig med snø til at kjøreskader ikke oppstår, men ikke senere enn 1. mai. Tillatelsen gjelder i to år til og med 1. mai 2024.

Forslag til vedtak – omlegging av sti gjennom Storengdalen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre avslår søknaden i påvente av en avklaring om det skal bygges bru over elva.

Forslag til vedtak – klopplegging av hyttetun Tverrbrennhytta.

Bodø & omegn turistforening gis tillatelse til å klopplegge mellom hovedhytte, sikringshytte, vedkjul og utedo utenfor Tverrbrennhytta i Gåsvatnan landskapsvernområde. Tillatelse gis med hjemmel i verneforskriftens § 3 tredje avsnitt bokstav f).

Det kan benyttes snøskuter for utfrakt av klopp- og staker. Dette skal gjøres fra det er tilstrekkelig med snø til at kjøreskader ikke oppstår, men ikke senere enn 1. mai. Tillatelsen gjelder i to år til og med 1. mai 2024.

Statskog er grunneier og berøres av alle tiltakene. Bodø & omegn turistforening må ha tillatelse fra Statskog.

Bakgrunn

Bodø & omegn turistforening ved Paul Bakke søkte i epost datert 4. mars om fire tiltak i Midtre Nordland nasjonalparkstyrets verneområder. Underskrevet saksbehandler mistolket dette som en uformell henvendelse mer enn en søknad. Derfor kommer saken først opp på dette styremøtet.

Søknaden gjengis i helhet:

Bodø og omegn turistforening trenger godkjenning på noen prosjekt vi håper å kunne gjennomføre i løpet av året.

1. Etter at det er bygd bro over Kjemåfossen ønsker vi å flytte T-merket sti til sørsida av Kjemåa fra Kjemåvatn ned til jernbanelinja.

2. I nærheten av Storpåskfossen er det ei hengebu over Tollåga på T merket rute fra Beiaustua. Ca 100 meter vest for brua er det et vått område hvor det er behov for klopping ca 50 meter. Ca 1 km lengre vest på ruta er det et område på 1 km som har vært rødmerket på trær. I forbindelse målerangrep er skogen falt ned i dette området. Det mangler materialer til å bygge varder. Vi ønsker å sette ned noen påler med rødmalt topp for å merke ruten. Vi regner med at denne ruten blir mer brukt dersom forslaget deres i besøksplanen om å fase ut dagens T merkede rute mot Bukkehaaugbua.

3. Vi forstår også av Besøksplan for Junkerdal at det er aktuelt å flytte T merket rute øverst i Storengdalen til østsida av elva. Som dere vet ønsker vi en slik løsning.

4. På Tverrbrennstua er det tre bygninger: Hovedhytte, Sikringshytte og vedskjul og utedo. Mellom disse bygningene er det ganske vått. Vi ønsker å legge klopper mellom disse tre bygningene (2"x 8" lerk to i bredden). Praktiske og behagelighetshensyn er selvfølgelig en motivasjon i tillegg til slitasje dog på et lite område.

I noen grad krever disse prosjektene at det må fraktes ut materialer etc. Det er derfor fint om vi får svar på denne henvendelsen så tidlig at transport muliggjøres.

For enkelhetsskyld følger videre saksutredning og vurdering de numrene som er gjengitt i søknaden. Siden alle fire tiltakene ligger i fire ulike verneområder, må de vurderes separat.

1. Grunnlaget for avgjørelsen for omlegging av sti ved Kjemåga

Stien fra Kjemåga til Lønsdal ligger i Saltfjellet landskapsvernområde. Dette ble først vernet 8. september 1989, men ble revidert 16. oktober 2020. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde.

Formålet med forskriften er å ta vare på et egenartet natur- og kulturlandskap av stor naturhistorisk, økologisk, kulturell og opplevelsesmessig verdi.

Videre er formålet med forskriften å ta vare på

- a) et stort høyfjellsområde med særlig stor kvartærgeologisk verdi i avsetninger dannet i slutten av siste istid
- b) et identitetsskapende landskap preget av mange samiske og andre kulturminner
- c) et viktig økologisk funksjonsområde for fjellrev.

I tillegg skal forskriften sammen med forskriftene om Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan og Nattmoråga landskapsvernområder og Blakkådalen, Dypen, Fisktjønna og Semska-Stødi naturreservater bidra til å bevare et stort, sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Forskriften skal gi allmennheten anledning til å oppleve naturen og landskapet gjennom naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Det er forbudt å iverksette tiltak som alene eller sammen med andre kan endre det vernede landskapets særpreg eller karakter vesentlig. Nasjonalparkstyret kan etter søknad gi dispensasjon til oppsetting av skilt og merking av stier.

2. Grunnlaget for avgjørelsen for kloppegging og staking ved Storpåsk

Storpåsk ligger i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Nasjonalparken ble først vernet 8. september 1989, men ble revidert 16. oktober 2020. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Formålet med forskriften er å bevare et stort og sammenhengende naturområde med særegne og representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre naturinngrep.

Formålet er videre å ta vare på:

- a) et tilnærmet intakt høyfjellsøkosystem med det naturlige naturmangfoldet, herunder arter, bestander, naturtyper, landskap og geologi
- b) variasjonsbredden av naturtyper og landskap med nord-sørgrensen for en rekke arter

- c) et viktig økologisk funksjonsområde for fjellrev
- d) et variert og storslått landskap
- e) et av Norges største isbremmassiver, Svartisen, med avsmeltningsområder og glasiale løsmasseavsetninger
- f) deler av kjerneområdet for norske grotte- og karstforekomster med, med Pikhågan, Jordtullasystemet, Marmorslottet og Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- g) de viktige våtmarksområdene Krukkimyrene og Riebbievaggi
- h) et referanseområde for å følge utviklingen i naturen.

I tillegg skal forskriften sammen med forskriftene om Gåsvatnan, Saltfjellet og Nattmoråga landskapsvernområder og Blakkådalen, Dypen, Fisktjønnna og Semska-Stødi naturreservater bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Forskriften skal gi allmennheten anledning til å oppleve naturen uforstyrret gjennom naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Det er forbudt å iverksette virksomhet og tiltak som kan endre naturmiljøet. Forbudet omfatter oppføring av varige eller midlertidige bruer og klopper, samt merkeing av stier. Nasjonalparkstyret kan etter søknad gi tillatelse til bygging av bruer og legging av klopper og oppsetting av skilt og merking, oppretting, og omlegging av stier og skiløyper.

3. Grunnlaget for avgjørelsen for omlegging av sti i Storengdalen

Storengdalen ligger i Junkerdal nasjonalpark. Junkerdal nasjonalpark ble vernet 9. januar 2004.

Formålet med Junkerdal nasjonalpark er:

- å bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
- å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.

Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

Landskapet er vernet mot tekniske inngrep av enhver art, som for eksempel merking av stier og løyper. Nasjonalparkstyre kan gi tillatelse til bygging av bruer, tilrettelegging av båtoppsett og legging av klopper som er i tråd med forvaltningsplan og til oppsetting av skilt og nymerking av stier i tråd med forvaltningsplan

4. Grunnlaget for avgjørelsen for kloppelegging av tun ved Tverrbrennstua

Tverrbrennstua ligger i Gåsvatnan landskapsvernområde. Gåsvatnan ble først vernet 8. september 1989, men ble revidert 16. oktober 2020. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Formålet med forskriften er å ta vare på et natur- og kulturlandskap av økologisk og opplevelsesmessig verdi, som Jarbudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv. Til landskapet regnes også kulturminner som bidrar til landskapets egenart.

I tillegg skal forskriften sammen med forskriftene om Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet og Nattmoråga landskapsvernområder og Blakkådalen, Dypen og Fisktjønna naturreservater bidra til å bevare et stort, sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Forskriften skal gi allmennheten anledning til å oppleve naturen og landskapet gjennom naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Det forbudt å iverksette tiltak som alene eller sammen med andre tiltak kan endre det vernede landskapets særpreg eller karakter vesentlig. Forbudet omfatter blant annet bygging av bruer og klopper. Nasjonalparkstyret kan likevel gi tillatelse til dette formålet.

Generell vurdering og vurdering etter naturmangfoldlovens §§ 8 – 12

De omsøkte tiltakene ligger på etablerte stinett, og stinett som er peket ut i arbeidet med besøksstrategier. I Junkerdal foreligger det en nærmest ferdig besøksstrategi (godkjennes på styremøtet?) hvor omlegging av sti har vært på høring, mens det i Saltfjellet-Svartisen området har pågått en prosess over tid. På grunn av arbeidet med besøksstrategiene har Bodø & omegn turistforening fått beskjed om å avvente søknader om tiltak og tilrettelegginger. Nå som disse begynner å ta form, er det lettere for styret å realitetsbehandle disse. Derfor er det også ventet en del søknader fremover.

Det er søkt om fire små tiltak i til sammen fire ulike verneområder. Hver og en av disse er ganske små, og har ingen innvirkning på verneverdiene. Nasjonalparkstyret vurderer at kunnskapen om naturmangfoldet er godt kjent, og klopplegginger og omlegginger av stier vil styrke naturmangfoldet på disse stedene. Føre-var-prinsippet kommer derfor ikke til anvendelse, men vi vurderer at omlegging av sti i Storengdalen ikke er helt ferdig fundert med tanke på mulighetene til å bygge ny bru, så denne avslår vi i påvente av ei endelig avklaring. Avslaget er ikke endelig. Vi vurderer at den samlede belastninga av disse tiltakene er lav, og at det er større belastning på naturmangfoldet på å ikke gjøre tiltak som for eksempel utenfor Tverrbrennstua der det i dag er opptråkkt og slitt. Vi vurderer at det ikke trengs å gjøre noen ekstra tiltak for å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet, da tiltaket selv er et tiltak for nettopp dette. Vi ønsker at det benyttes klopp av god kvalitet og materiale som kan stå seg for fremtidig bruk. Disse må enten bæres eller fraktes inn med snøskuter, som vi anser som den beste teknikken for frakt av materiell. Dersom helikopter ønskes brukt, krever dette en egen vurdering og tillatelse.

1. Vurdering omlegging av sti Kjemåga

I forbindelse med nye viltgjerder på strekningen Kjemåga – Russånes ble det gjort tilrettelegginger langs jernbanen ved Kjemåga. Blant annet ble det satt inn godkjent krysningspunkt med porter, og det er bygget to bruer i området, blant annet for å

sikre tilgang til en gammel krigsfangeleir på sørøstsiden av elva. Tilretteleggingene var et krav i tillatelsen fra Saltdal kommune, om å bygge viltgjerdet.

De nye krysningsportene samsvarer derimot ikke med turistforeningas sti til Kjemåvatn / videre inn i fjellet. Besøksstrategien fokuserer på økt bruk på stien mellom Lønsdal og Storjord via Kjemåvatn, men denne har ikke vært på høring enda så det kan ikke tillegges stor vekt i saksbehandlingen. Vi ser en trend til at stadig flere kommer med toget til Lønsdal, og bruker dette området som utgangspunkt. De siste årene har vi derfor måttet tilrettelegge med klopper, for å hindre slitasje på myrene ved Kjemåvatnet. Besøksstrategien legger opp til at besøkende skal ha muligheter til å kunne gå kortere turer i området, og at turen til Storjord er i så måte godt egnet til dagstur fra Lønsdal.

Stien som BOT nå ønsker å merke opp vises på kart tilbake til 20- og 50-tallet. Dette var før jernbanen kom i området, og er på ingen måte en ny sti. Det var enklere for folk og ferdes på denne siden av Kjemåga. Da det er mindre behov for bruer. Det er ikke kartlagt verneverdier som tilsvarer at en slik omlegging vil være problematisk. Tvert imot vil det bli en kortere sti i verneområdet, og man har mulighet til å legge stien på tørrere områder enn der den går i dag. Det blir også færre bekker å krysse, for eksempel unngår man Addjekelva som kan være et kritisk punkt på dagens sti. Det har flere ganger vært foreslått bru over Addjekelva, men den har aldri kommet på plass.

Det har også kommet innspill fra andre aktører i området om muligheten til å merke en sti til toppen av Kjemånasen. Sekretariatet ønsker derfor å være med på en befaring, der traseen går opp, for å sikre at de ulike ønskene kan imøtekommes.

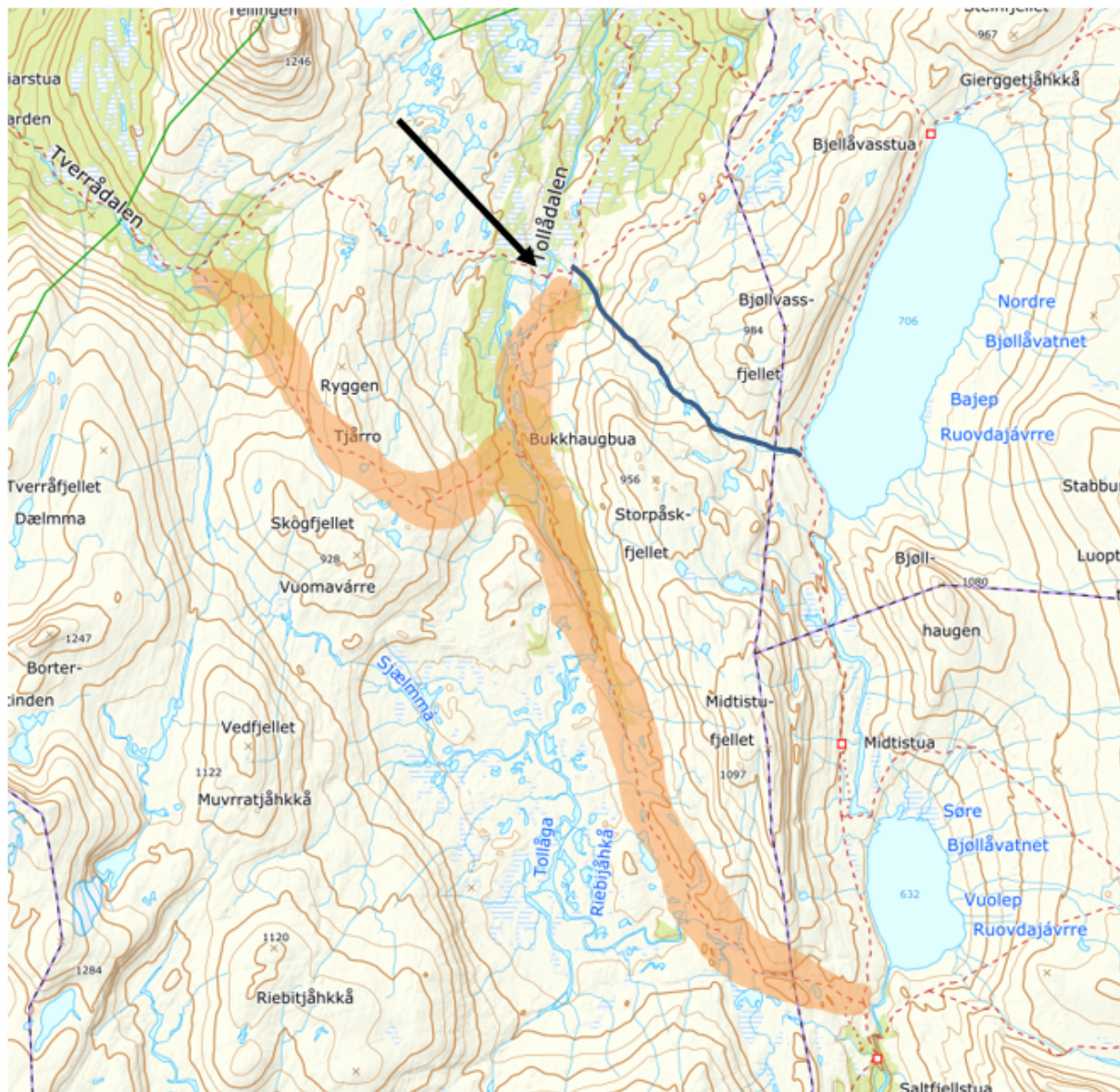
Sekretariatet mener at en omlegging av sti her ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig, og vi styrker allmennhetens tilgang til å bruke området gjennom naturvennlig og enkelt friluftsliv. Det er viktig å ta i betraktning at dette skjer fordi portene gjennom viltgjerdet ble lagt ved Kjemåga, og dette er eneste lovlig kryssing av jernbanesporet

Figur: Kart fra 1926 – viser en sti på østsiden av Kjemåga.

2. Vurdering Storpåsk

Besøksstrategien for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark legger opp til at vi ønsker å trekke folk bort fra Bukkhågen / Riebbivagge. Blant annet er det foreslått ny sti over Storpåsk. I dag kommer det to stier opp fra Tverrådalen, der den ene kommer ned til Bukkhaugbua, og den andre kommer ned til Storpåskfossen. Førstnevnte håper vi at vi kan lykkes med å legge ned. Da vil besøkende kanaliseres forbi Storpåskfossen, og ny sti over til Nordre-Bøllåvatn.

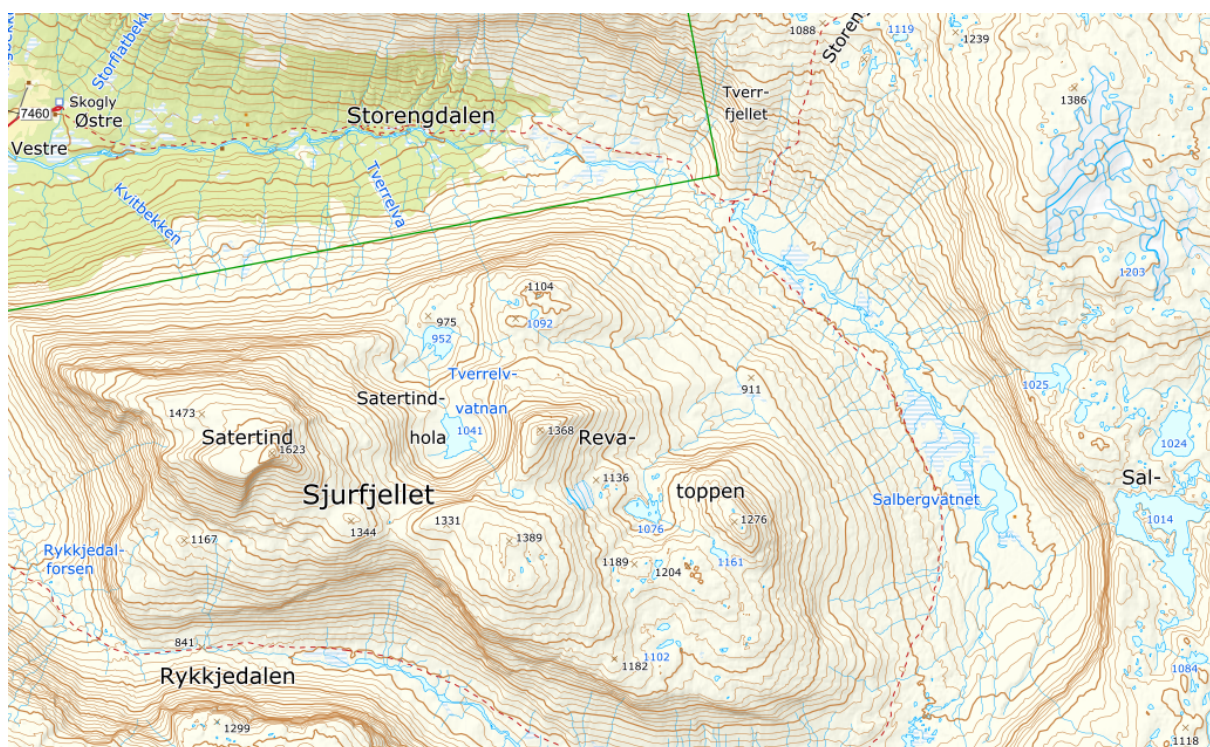
Figur: Kart over området. Blå strek er foreslått stitrase i besøksstrategien. Stiene innenfor det oransje området foreslår strategien skal opphøre. Svart pil viser hvor tiltakene skal gjennomføres.

Tilretteleggingstiltakene som er omsøkt ligger like vest for stikrysset der det er foreslått ny stimerking (sort pil på kart). Besøksstrategien har ikke vært på høring, og det må tas høyde for at ikke alle parter har sagt sin mening i dette. Målet med ny sti og tilrettelegging er å kanalisere folk bort fra Riebbivagge som er et svært viktig kalvingsområde, og et område rikt på naturverdier. Det er avgjørende at folk da kommer inn på stien som går nord ved stiskillet i Tverrådalen, og rett østover fra Tollådalen. Måten å få dette til på er økt tilrettelegging, skilting og merking som gjør at fjellvandrere velger dette stinettet.

Uavhengig av de strategiske målene i besøksstrategien, er det et vått område hvor det kreves klopplegging. I og med at det også samsvarer med målene, mener vi at en slik tilrettelegging kan gjennomføres, og at det er med på å bevare verneverdiene i området. Å sette ut staker gjør at besøkende finner sti, og holder seg på den. Disse fjernes når skogen begynner å komme opp igjen.

3. Vurdering Storengdalen

I Storengdalen i Junkerdal nasjonalpark går DNT-stien på nordsiden av elva til man krysser nasjonalparken. Herfra deler stien seg, hvor en går nordover til Sulis, og den andre går sørover til Skaiti. Her krysser den sørgående stien Evenesdalelva, hvor det tidligere har blitt gjort to forsøk på å anlegge bru. Terrenget på sørsiden er tørrere og bedre egnet enn nordsiden, som preges av myr og tjærr. Begge bruene har blitt tatt av vær og flom, derfor har vi i besøksstrategien for Junkerdal foreslått å legge om stien til å følge nordsiden hele veien rundt Salbergvatnet.

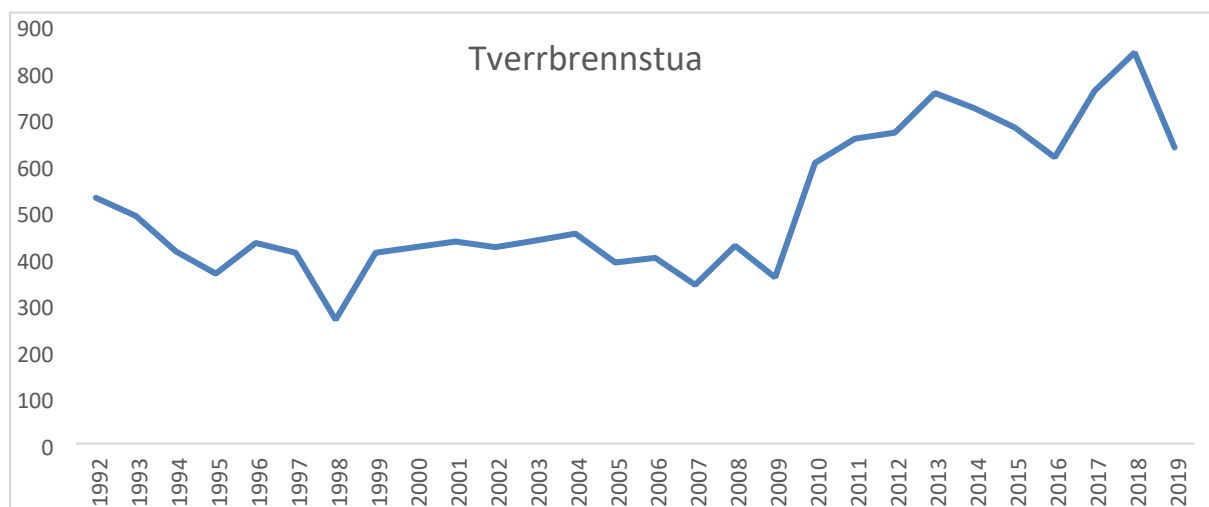
Figur: Kart over området. Stien går på nordsiden av Evenesdalelva fra Skogly inn til nasjonalparkgrensa. Her deler den seg i retning Skaiti og Sulis. Stien over til Skaiti krysser elva, og i dag er det ikke bru her. Derfor har det vært et ønske om å legge om stien rundt Salbergvatnet innerst i Storengdalen.

I forbindelse med høringa til besøksstrategien kom det inn et svært konkret forslag på hvordan man kan bygge ei ny bru over elva. Dette innebærer en endret plassering, og annen utforming. Den siste brua over Evenesdalelva var ei hengebru, som ble tatt av vind og snømasser. Det som er foreslått nå er en H-bjelkebru, som skal plasseres noe nedenfor opprinnelig plassering. Den kan utformes i 140 cm bredde, slik at man kommer over med ATV. Det vil også gjøre at reindriftas barmarkskjøring i området, også kan følge sørsiden (dispensasjon fra styret går på nordsiden, i uegnet terreng, på grunn av at det ikke har vært mulig å krysse elva). Sekretariatet vurderer at en ny bru vil være såpass interessant, både med tanke på friluftsutøvere, reindrift og verneverdier at vi ønsker at dette utredes nærmere før styret fattet vedtak om å legge om stien. Et avslag er derfor ikke endelig, men bare i påvente av en utredning.

I samråd med BOT, som er litt skeptiske til å bære kostnadene ved en ny bru da de har hatt to tidligere (spleiselag?), blitt enige om at denne delen av søknaden avslås på dette tidspunktet, og at man ser nærmere på en ny bruløsning.

4. Vurdering klopplegging ved Tverrbrennstua

Tverrbrennstua har på kort tid blitt en av BOTs mest populære foreningshytter på fjellet. Med kun 1627 meter fra veien over Beiarfjell, gjør dette Tverrbrennstua til en attraktiv hytte for barnefamilier og folk som ikke har kapasitet til å gå langt inn i fjellet. Turen fra Beiarfjellet til Tverrbrennstua er også en vanlig startetappe for fjellvandrere som skal lengre inn på fjellet, og som kommer med kollektivtransport.

Figur: I forbindelse med besøksstrategi er det samlet inn overnattingsdata for alle husværene i Saltfjellet. Tverrbrennstua er den som har opplevd størst vekst de siste årene med 840 overnattingsgjester i 2018. Det er en dobling fra perioden 1993-2009. Dette henger nok sammen med at det ble oppført en sikringshytte her i 2010 – noe som økte kapasiteten på hytta.

Slitasjen på hytter for allmennheten er relativt høy. Utenfor hytta er det et tun mellom uthus, sikringshytte og utedo. Her er det nedslitt, og ved regn blir det gjørmete. Denne dras inn i hytta. En tillatelse til å klopplegge inne på hyttetunet vil bedre forholdene for verneverdiene, og den landskapsmessige påvirkninga vil være mindre enn slik det er i dag.

Konklusjon

Bodø & omegn turistforening gis tillatelse til å legge om sti ved Kjemåga, klopplegge og stake sti ved Storpåskforsen og klopplegge inne på hyttetunet ved Tverrbrennstua. Nasjonalparkstyret avslår søknaden om å legge om sti i Storengdalen i påvente av en grundigere vurdering om å gjøre et tredje forsøk på å sette opp ei bru over elva.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrifter for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Junkerdal nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Gåsvatnan landskapsvernområder

Miljødirektoratets veileder M106-2014: Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter

Besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark, se egen sak

**Midtre Nordland
nasjonalparkstyre**

Postadresse
c/o Statsforvalteren i Nordland
Postboks 1405
8002 Bodø

Besøksadresse
Storjord
8255 Røklund

Kontakt
Sentralbord: +47 75 53 15 00
Direkte: +47 75547911
sfnopost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/midtre-nordland

Stein Raae

Saksbehandler Emma Andrea Sørensen

Vår ref. 2022/2264

Deres ref.

Dato 22.04.2022

Vedtak Sjunkhatten nasjonalpark - Tillatelse til oppføring av hvilebenk - Vatnvatnet og Omegn Velforening v. Stein Raae

Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet deres søknad på sitt styremøte 21. april 2022.

Følgende vedtak ble fattet i saken:

Vatnvatnet og Omegn Velforening gis dispensasjon til å utplassere en hvilebenk i stiskillet mellom Erlingbu og Vatnlia inn mot Steigtinddalen.

Dispensasjonen gis med hjemmel i verneforskriftens § 3 punkt 6.3 h. og naturmangfoldloven § 48.

Vilkår:

- Tillatelsen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring med snøskuter kan foregå uten å skade vegetasjonen, og frem til 01.05 i årene 2022-2023.
- I november, desember, januar og februar gjelder tillatelsen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april, samt 1. mai gjelder tillatelsen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Nasjonalparkstyret kan kreve at benken fjernes dersom områdets karakter endres som følge av forsøpling og/eller bålrensing.
- Dispensasjonen gjelder kun utsetting av en enkel hvilebenk, eventuelle videre tiltak må tas opp til ny vurdering.

Med hilsen

Emma Andrea Sørensen
rådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Nasjonalpark	Saltfjellet-Svartisen, Junkerdal, Låhko, Sjunkhatten og Rago
Naturreservat	Blakkådalen, Storlia, Dypen, Semska-Stødi, Langvassdalen-Ruffedalen, Stor-Graddis og Junkerdalsura
Landskapsvernområde	Saltfjellet og Gåsvatnan

Vedlegg:

1 Saksframlegg med vedtak

Kopi til:

Duokta reinbeitedistrikt v/ Mats Pavall
Bodø kommune
Sørfold kommune
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske
Statsforvalteren i Nordland
Fauske kommune

Holtanveien 620
Postboks 319
Strandveien 2
Postboks 63 Sentrum
Postboks 1405
Postboks 93

8219	FAUSKE
8001	Bodø
8226	Straumen
7801	NAMSOS
8002	BODØ
8201	Fauske

Arkivsaksnr: 2022/2264-3

Saksbehandler: Emma Andrea Sørensen

Dato: 04.04.2022

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	24/2022	21.04.2022

Sjunkhatten nasjonalpark - søknad om utplassering av benk - Vatnvatnet og Omegn Velforening

Forslag til vedtak

Vatnvatnet og Omegn Velforening gis dispensasjon til å utplassere en hvilebenk i stikillet mellom Erlingbu og Vatnlia inn mot Steigtinddalen.

Dispensasjonen gis med hjemmel i verneforskriftens § 3 punkt 6.3 h. og naturmangfoldloven § 48.

Vilkår:

- Tillatelsen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring med snøskuter kan foregå uten å skade vegetasjonen, og frem til 01.05 i årene 2022-2023.
- I november, desember, januar og februar gjelder tillatelsen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april, samt 1. mai gjelder tillatelsen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1.påskedag er snøscooterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.

Saksprotokoll i Midtre Nordland nasjonalparkstyre - 21.04.2022

Behandling

Vedtak

Enstemmig - Som innstillingen

- Nasjonalparkstyret kan kreve at benken fjernes dersom området karakter endres som følge av forsøpling og/eller bålbrekking.
- Dispensasjonen gjelder kun utsetting av en enkel hvilebenk, eventuelle videre tiltak må tas opp til ny vurdering.

Bakgrunn

Vatnvatnet og Omegn Velforening ved Stein Raae ønsker å utplassere en hvilebenk langs den merkede turstien fra Sjunkhatten Leirskole til Erlingbu, i stiskillet opp mot Steigtinddalen.

Benken ønskes å plasseres i stiskillet til den merkede stien opp mot Steigtinddalen, omtrent 500 meter fra nasjonalparkgrensen. Benken vil være av et trykkimpregnert materiale (2x6'') og planlegges å stå ute på helårsbasis. Forsøpling har ikke vært et problem i området tidligere, men dersom det oppstår foreslås det å revurdere saken.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkhatten nasjonalpark ble etablert ved kongelig resolusjon av 5. februar 2010. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep.

Formålet med nasjonalparken omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold
- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytning til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap
- bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur
- bevaring og sikring av kulturminner
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes
- biologisk eller geologisk materiale fra dem

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, skal gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Forskriften åpner ikke opp for utsetting av nye benker slik som omsøkt. Eventuell dispensasjon må derfor gis etter naturmangfoldloven § 48.

I utgangspunktet er det forbudt mot all motorisert ferdsel innen nasjonalparken, jf § 3 punkt 6.1 i verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark. I henhold til § 3 punkt 6.3.h, kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre til transport av materialer til byggearbeid på anlegg og innretninger.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i §§ 8-12 i Naturmangfoldloven (NML).

Vurdering

Forskriften for Sjunkhatten nasjonalpark åpner ikke for utplassering av benk slik som det søkes om fra Vatnvatnet og Omegn Velforening. Søknaden må derfor behandles etter den generelle dispensasjonshjemmelen i NML, § 48. For at det kan gis dispensasjon etter NML § 48 kan ikke tiltaket stride mot verneformålet eller påvirke verneverdiene nevneverdig.

Stien mellom Sjunkhatten Leirskole og Erlingbu er en av stiene som er avmerket i brosyrekartet for Sjunkhatten nasjonalpark, og er et område man tenker det er greit å eksponere med tanke på tålegrense og økt ferdsel. Området innehar ingen sårbare arter eller kjente hekkelokaliteter per dags dato (07.04). Ettersom hvilebenken vil plasseres i stiskillet til stiene fra Sjunkhatten Leirskole, Erlingbu og Steigtinden, vil turgåere fra både Erlingbu og Vatnlia kunne utnytte seg av tilbudet. I forskriften og forvaltningsplanen til Sjunkhatten nasjonalpark er det et spesielt fokus på og åpnet opp for tilrettelegging for barn og unge, og selv om denne stien ikke blir nevnt spesielt er denne type tilrettelegging tillatt i nasjonalparken. Forskriften nevner i § 3 punkt 1.3. b. at tilrettelegging for barn og unge er tillatt i området Heggmoen-Sørfjorden, men vi ønsker at besøkende skal kanaliseres inn mot den nye innfallsporten ved Heia.

Vi har vurdert at utsetting av en slik hvilebenk ikke vil trekke flere turgåere til området, men er et godt tilbud og tilrettelegging for dem som allerede bruker stien. Vi vurderer at en slik enkel tilrettelegging er forenelig med forskriften, blir det aktuelt med flere tiltak må det tas en ny vurdering. Dersom det skulle vise seg at tiltaket vil føre til uønsket effekter, for eksempel omfattende bålbrekking eller forsøpling, kan benken enkelt fraktes ut igjen. Forskriften tillater i § 3 punkt 2.2 b. skånsom bruk av trevirke til bålbrekking, dersom mye trevirke blir fjernet fra et konsentrert område vil dette være negativt for verneverdiene. Vatnvatnet og Omegn Velforening har utplassert flere slike hvilebenker i turområdet utenfor nasjonalparken og opplever at forsøpling ikke er en problemstilling.

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i Sjunkhatten nasjonalpark da dette kan medføre forstyrrelser på dyrelivet, rein og friluftslivet i området. Ved å sette begrensninger på antall turer, kjøretid på døgnet og snøskuterfrie dager forventes forstyrrelsene å bli begrenset til et akseptabelt nivå. For å unngå kjøreskader er det satt vilkår om at kjøring kun må skje på tilstrekkelig snømengde.

Vi vurderer at tiltaket ikke vil stride mot verneformålet eller påvirker verneverdiene nevneverdig. Vi vurderer at tiltaket vil være i tråd med besøksstrategien for Sjunkhatten, og et positivt bidrag som vil bygge opp om attraktiviteten til området.

Vi anser kunnskapsgrunnlaget for å være godt, med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i liten grad medføre til slitasje på vegetasjon, eller forstyrrelser på dyrelivet og friluftslivet i området. Vilkårene er delvis satt med bakgrunn i føre-var-prinsippet i naturmangfoldlovens § 9. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen

sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet jf. naturmangfoldloven § 10.

Konklusjon

Vatnlia og Omegn Velforening gis dispensasjon til utsetting av en hvilebenk i stiskillet til den merkede stien opp mot Steigtinddalen. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i liten grad medføre til slitasje og vegetasjon, eller forstyrrelser på dyrelivet og friluftslivet i området.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Arkivsaksnr: 2017/1256-0

Saksbehandler: Oskar Nyheim Pettersen

Dato: 24.06.2022

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	34/2022	01.07.2022

Junkerdal nasjonalpark - Besøksstrategi - Endelig godkjenning

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyret vedtar å sende besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark til endelig godkjenning hos miljødirektoratet.

Bakgrunn

Besøksstrategien er arbeidet frem av forvalter i samarbeid med en referansegruppe bestående av følgende lokale representanter: Lisa Maria Blind (Balvatnet reinbeitedistrikt), Harald Rundhaug (Statskog), Marianne Hoff (Saltdal kommune), Øyvind Nystabakk (Fauske kommune), Jon-Ole Kuhmunen (Luokta Mavas), Zdeno Dvorak (Forum for natur og friluftsliv), Magnhild Johansen (Forum for natur og friluftsliv), Ann Guro Hansen (Bonde og småbrukarlaget), Rutt Gustavsén (Bondelaget) og Bjørn Godal (Saltens friluftsråd). Det har vært utskiftninger i referansegruppa underveis i arbeidet.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre vedtok at besøksstrategien kunne sendes til faglig godkjenning hos miljødirektoratet allerede i 2019. Miljødirektoratet gav en faglig godkjenning i juni 2020, og siden har det blitt gjort forsøk på å skrive besøksstrategien inn i den nye forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark uten at dette har lyktes helt. Forvaltningsplanarbeidet har trukket ut i tid, og derfor ble det i samråd med referansegruppa og miljødirektoratet besluttet å ferdigstille besøksstrategiarbeidet først.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre vedtok å sende utkast til besøksstrategi til høring og offentlig ettersyn i sitt møte desember 2021. Utkast til besøksstrategi ble sendt ut på høring og offentlig ettersyn i begynnelsen av januar 2022 med høringsfrist 25. februar.

Besøksstrategien ble sendt til 75 mottakere, i tillegg til at dette ble opplyst om i lokalt media, sosiale medier og nettsider. Totalt kom det inn 14 høringsuttalelser.

Høringsuttalelsene ble merknadsbehandlet i møte med referansegruppa 03.02.22. Det er nå utarbeidet et nytt utkast basert på høringen og drøfting i referansegruppa. Sammendrag av høringsuttalelser samt drøfting i referansegruppa, og de komplette høringsuttalelsene finnes som vedlegg til saken. Vedlagt ligger også ny brosjyre for Junkerdal nasjonalpark som er utarbeidet med basis i besøksstrategien og referansegruppa for dette arbeidet.

Besøksstrategien som skal sendes til endelig godkjenning ligger ute på Midtre Nordland nasjonalparkstyres hjemmesider: <https://www.nasjonalparkstyre.no/Midtre-Nordland>

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Sammendrag høringsuttalelser og drøfting av høringsuttalelser fra referansegruppemøte 02.03.22:

1. Hytteeier/privatperson – Christian Ruså - hovedpunkter:

- Besøksstrategien fremstår fremmedgjørende for de som er sterkt knyttet til området gjennom tradisjon og kultur. Viktig å «ivareta» disse. Ikke bare behandle dem som «besøkende». Ivaretagelse av tradisjonell lokal bruk for området, spesielt høstingskulturen må inn som et mål for besøksstrategien.
- Finne tiltak og iverksette disse for å bedre kunne ivareta lokalbefolkningens tradisjonelle behov og bruk.
- Få inn mer om kulturminner fra den gamle jakt- og fangstkulturen i området.

Drøfting møte 02.03.22: Synd hvis besøksstrategien virker fremmedgjørende for lokalbefolkning. Besøksstrategien er først og fremst et verktøy for forvaltningen, og skal si noe om hvordan man kanalisere «storskala» ferdsel i nasjonalparken. En strategi for de som lar seg «styre». Trekke denne brukergruppen til de «riktige» stedene kort sagt. Det er ikke et mål eller ønske å endre på lokalbefolkningens bruk. Forvalter har under arbeidet hatt stort fokus på ivaretagelse av lokalbefolkning, og mange av strategiene og tiltakene er grep nettopp for å kunne ivareta denne brukergruppen. Dette har imidlertid ikke kommet godt nok frem i strategien, og må tydeliggjøres bedre. Målene for besøksstrategien formuleres om i noen grad slik at disse ivaretar lokalbefolkningens interesser bedre. Punktet om kulturminner i nasjonalparken må styrkes.

2. Statskog Fjelltjenesten – hovedpunkter

- Mye korrektur
- Toalett ved Jakobsbakken risikerer å bli voldsomt mye brukt gjennom året. Vil kreve mye ressurser mtp drift og vedlikehold.
- Informasjon: Lage «Hva er verdt å oppleve»-temaplatat for nasjonalparken. Har vært savnet.
- Burde også være en informasjon på parkeringsplass Ner-Skaiti hvis innfallsporten flyttes til Trygvebu. Viktig med info for vinterbesøkende

Drøfting møte 02.03.22: Tiltredes. Besøksstrategien skal være et overordnet dokument for hvordan forvaltningens skal drive besøkssforvaltning i området. Det skal jobbes med utvikling og opprusting av innfallsporter de neste 5 årene sammen med kommune, grunneier, lag/foreninger, private aktører og forvaltning. Utfordringer løses i samarbeid med alle relevante aktører.

3. Sulitjelma og omegns turistforening, NVE, Skogly gård, Norsk ornitologisk forening, og privatperson:

- Påpekninger av feil og mangler, korrektur
- Uklart om alle de ulike «merkevarene» og merkevaren Norges nasjonalparker

Drøfting møte 02.03.22: Tiltredes

4. Bodø og omegns turistforening:

- Innlemme punkt om adkomst til innfallsporter med egen bil/kollektivtilbud. Beskrive dette bedre
- Ønskelig med felles infotavler med «alle» aktører i verneområdet
- BOT må være samarbeidsaktør under utvikling av Trygvebu som innfallsport

Drøfting møte 02.03.22: Tiltredes. Vil fremmes i nytt informasjonsmaterieell om nasjonalparken. Brosjyrer, nettside, sosiale medier mm.

5. Naturvernforbundet – Hovedpunkter

- Synliggjøre de særlig sårbare områdene bedre og vise bedre hvordan turisme kan påvirke verneverdier og kulturminner i nasjonalparken. Lage informasjon som skal hindre skade på kulturminner nært stien.
- Må ha mål og ønske om å nå ut til lokalbefolkning også
- Utsiktspunkt Jakobsbakken bør planlegges slik at det ikke skaper nye inngrep i naturen. Natursti for eksempel følge gammel vei til Annagruva
- Korrektur

Drøfting møte 02.03.22: Kunnskapsgrunnlaget i besøksstrategien vurderes for å være tilstrekkelig. Det er heller ønskelig å korte dette ned, og spissformulere det bedre slik at det blir lettfattelig og enklere å jobbe videre med. Det kan fokuseres litt bedre på hvordan ferdsel og besøk kan påvirke de særlig utsatte områdene. Utviklingen av utsiktspunkt og innfallsport Jakobsbakken jobbes videre med sammen med alle relevante aktører på Jakobsbakken. Det er viktig at dette blir et attraktivt punkt som kan trekke til seg besøkende, samtidig som det tilfredsstiller lokalt næringsliv og lokalbefolkning.

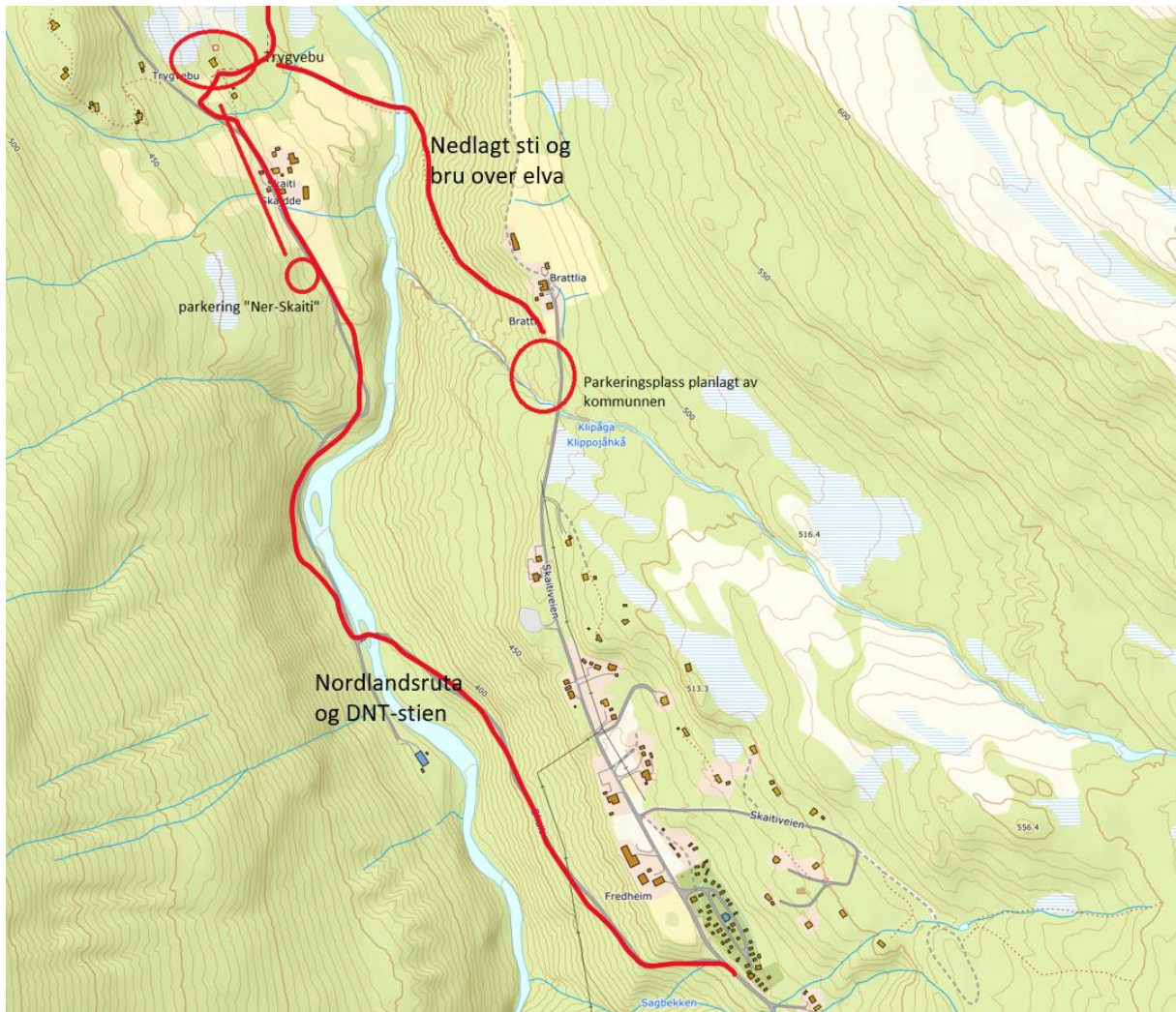
6. Saltdal kommune – Hovedpunkter:

- Kunnskapsgrunnlaget: lokal bruk alt for dårlig beskrevet og «verdsatt». Lokalbefolkning må kjenne seg igjen i besøksstrategien.
- Ønskelig å innlemme delmål om ivaretagelse av tradisjonell lokal bruk i målene. Turisme og fare for verneverdier bør ikke få konsekvenser for lokalbefolkningens tradisjonelle bruk.
- Velge ut en hoved-innfallsport i hver kommune – Jakobsbakken og Storjord.
- Coarvi, Balvassdemningen, Sulitjelma turistsenter, Storengdalen og Skaiti bør sidestilles som informasjons- og startpunkter uten ytterligere eksponering.
- Innfallsport Skaiti bør flyttes fra Ner-Skaiti til parkeringsplass Klippåga i «Øverskaiti». Burde sees i sammenheng med etablering av parkeringsplass ved Klippåga (snøskuterløype)
- Gamme Storengdalen bør bli tatt inn som tiltak for fysisk tilrettelegging. Godt tiltak for det tradisjonelle friluftslivet
- Merke sti Solvågtind
- Utvikle temaplakat om reindrift

Drøfting møte 02.03.22: Drøfting fra høringsuttalelse nr. 1 er gjeldende også for denne høringsuttalelsen mtp på lokalbefolkning mm.

- Det har ikke blitt tatt stilling til hvilke innfallsporter som skal være «hovedinnfallsporter» i besøksstrategien. De prioriterte innfallsportene er behandlet hver for seg med konkrete forslag til funksjon og utforming. Storjord og Jakobsbakken er imidlertid de to viktigste innfallsportene til Junkerdal nasjonalpark, og det er ikke noe i veien for å kalle disse «hovedinnfallsporter» til nasjonalparken – tiltredes. De resterende innfallsportene er mer eller mindre «sidestilt» mtp på funksjon og utforming slik forvalter ser det.
- Innfallsport Trygvebu opprettholdes som innfallsport til Junkerdal nasjonalpark. Bodø og omegns turistforening har «lagt ned» stien som starter oppe fra Øver-Skaiti/Brattli (bilde). Hengebroa over Skaitielva langs denne stitraseen er også «gitt bort» til det private hyttelaget her. Dette er en relativt bratt sti ned mot elva, og veldig rasutsatt i våte deler av året. Det gikk et stort og bredt leirras her i 2020 rett på østsiden av hengebroa. Hengebroa er ikke i tipp topp stand. I dag går DNT-stien og Nordlandsruta langs bilvegen og over bilbrøa til Ner-Skaiti. Her er det etablert en liten parkeringsplass for besøkende med informasjonstavle mm. Dette er en lettere og mer naturlig adkomst både til Trygvebu og nasjonalparken – spesielt

sommerstid. For besøkende som kommer med egen bil vil dette være det absolutt mest naturlige utgangspunktet. Når dette er sagt kan parkeringsplass Klippåga bli et godt alternativ for besøkende vinterstid og videre østover i området. Stedet vil være et naturlig og viktig sted for å informere om nasjonalparken. Det kan opprettes et informasjonspunkt i tilknytning til parkeringsplassen.

- Vanskelig å ta stilling til gamle Storengdalen. Uklare eierforhold. Vanskelig plassering. Er nedsnødd hele vinterhalvåret. Tas ikke inn som tiltak for fysisk tilrettelegging i området. Harmonerer ikke med den ønskede kanaliseringen av ferdsel og videre utvikling.

7. Fauske Kommune:

- Lokalbefolkningens og hytteeiernes interesser må tydeliggjøres og hensyntas på en bedre måte. Besøksstrategien må legge grunnlaget for et godt samarbeid mellom alle brukere av nasjonalparken

Drøfting møte 02.03.22: Tiltredes i likhet med høringsuttalelse nr. 1 og nr. 6.

8. Sametinget:

- Oppfrodrer til å ha god dialog med reindriften og andre samiske brukergrupper om tiltak og bruk av verneområdet
- Samisk språk og samiske stedsnavn må ivaretas i det nye informasjonsmateriellet om nasjonalparken. Nasjonalparken ligger innenfor det pitesamiske området i Norge.

Drøfting møte 02.03.22: Tiltredes. Reindriften har vært godt representert i dette arbeidet med egen representant i referansegruppa. Det skal tas hensyn til samisk språk i utarbeidelse av informasjonsmateriell. Ny brosjyre for Junkerdal nasjonalpark skal også produseres på samisk språk, fortrinnsvis på pitesamisk.

9. Luokta-Mavas

- I stor grad en høringsuttalelse knyttet til norsk verneområdeforvaltning, forvaltningsplanen for Junkerdal og om forvaltning av rovdyr i området.
- Pitesamisk språk og kultur må fremheves

Drøfting møte 02.03.22: Første del – ikke relevant for besøksstrategien. Pitesamisk språk – tiltredes.

10. Nordland Fylkeskommune:

- Inkludere flere i de planlagte årlige samhandlingsmøtene om tilrettelegging i nasjonalparken. Viktig å inkludere representanter for verneverdiene, reindriften, reiselivet og lokalbefolkningen.

Drøfting møte 02.03.22: Tiltredes

Høringsuttalelser i forbindelse med høring besøksstrategi Junkerdal nasjonalpark – 25.02.21

Høringsuttalelse Privatperson – Christian Ruså

Videreføring av lokalbefolkningens tradisjonelle bruk av fjellområder er gjennomgående tematikk, høstingskultur og bruk for å opprettholde en identitet til denne tradisjonelle bruken og historie, mener jeg er svært viktig å ta vare på. Også i besøksstrategien. I referansegruppen ser jeg ikke at dette er vektlagt gjennom representantene som er plukket ut til å utarbeide besøksstrategien. Det synes jeg også gjenspeiler hvordan strategiene i svært liten grad ser behovet for å identifisere og behandle denne gruppen spesielt. En kanskje utilsiktet konsekvens er da, slik jeg ser det, at denne gruppen havner inn under gruppen besøkende.

Det er viktig at Midtre Nordland Nasjonalparkstyre ser disse perspektivene. Jeg er redd at vi på sikt kan miste en viktig del av vår identitet og historie hvis ikke vi gjør noen aktive grep.

Innledning:

Det vektlegges at besøksstrategien er for/retter seg mot besøkende som kan "styres" og ikke tradisjonell bruk av lokalbefolkning i innledningen. Tiltak i besøksstrategien må derfor ikke skrenke inn bruken for lokalbefolkning, eller føre til en opplevelse av at nasjonalparken ikke ønsker tradisjonelt lokalt friluftsliv velkommen. Innledningen bør også ha plass til å løfte verdien av og historien om lokalbefolkningens bruk.

Et viktig prinsipp videre må være: Lokalbefolkningens tradisjonelle behov og bruk, og reindriftens behov og bruk må vektes likt. Økt trykk fra tilreisende, og eventuell fare for verneverdier, bør ikke gå ut over hverken lokalbefolknings- eller reindriftens bruk, men heller ikke bare gå ut over lokalbefolkningens bruk til fordel for reindriften.

Kunnskapsgrunnlaget:

Kulturminner fra den gamle jakt- og fangskulturen med utspring i Botn, Vassbotnfjell, Evenesdal/Storengan, Junkerdal/Skaiti bør synliggjøres og fortelles mer om. Spesielt bruk av Rosna-området og Skaitidalen. Argaladhytta og Balvasshytta har begge forankring til denne kulturen. Jakt og salg av blant annet ryper var et av livsgrunnlagene for bosetninger i Skaiti og Vassbotnfjell.

Nordlandsruta:

Det beskrives som at økt ferdsel kan ha negativ virkning på tamreinens bruk av viktig beiteressurser. Dette er en ubegrunnet påstand og bør i det minste begrunnes og henvises til forskning etc. Om mennesker på vandring, med respekt for rein og andre dyr, forstyrrer med signifikant negativt resultat for overlevelse må dette kunne bevises. Besøksstrategien bør være et dokument som omhandler fakta, eventuelle bruk av føre-var prinsipper må da tydeliggjøres som nettopp det. Positivt at det heller legges opp til god dialog og opplysning/informasjon. Erfaring fra Arktis viser nettopp at besøkende ønsker å ferdes med minst mulig ulempe/skade.

2.2 Brukerundersøkelse NINA 2017:

Viser at det var mange bosatt i Saltdal og Fauske som brukte området. Viser at også at en stor andel av disse hadde drevet ulike høstingsaktiviteter. Dette styrker også behovet for å legge til rette for at aktiviteten fortsetter da den er viktig for innbyggerne, og viktig får å bære tradisjonell historisk høstingskultur videre. Dette som tiltak mot at denne bruken blir mindre tydelig slik det beskrives. I siste setning ser det ut til at slik tradisjonell høstingskultur kun kan tillates hvis dette er i overensstemmelse med reindriften. Dette finner jeg underlig; bør det ikke være like muligheter for å videreføre sin kultur og identitet? Her må derfor disse likestilles.

2.4 Kunnskap om næringsvirksomhet

Her gjøres det et poeng av et svært godt sommerbeite noe som også tilsier at store arealer er tilgjengelig for reinen da det er størst ferdsel.

Utfordringen med ned-iset vinterbeite er reell, men også en av årsakene til at det historisk har vært brukt vinterbeite i Sverige. En konsekvens av å bruke området hele året er blant annet behov for tilleggsforing. Dette valget har reindriften selv gjort pga kostnader, transport og utfordringer med flytting til vinterbeite, ref distriktplan for området. Dette, og ambisjoner om økt reintall, er med å minske muligheter til økt bruk i Besøksstrategien uten å komme i konflikt med reindriften. Dette må da heller ikke føre til at tradisjonell lokal bruk må vike til fordel for en ellers positiv satsning på reindrift i området.

3 Mål og strategiske grep

3.1:

Her mangler et vesentlig punkt: Mål for innbyggere i Saltdal og Fauske, eller Mål for lokalbefolkningen. Her kommer ikke denne gruppen frem, men er en del av besøkende og anses ikke ha andre behov en opplevelse og øke kunnskapen om området. Her må det inn et punkt om: Ivareta tradisjonell lokal kultur og bruk av området, spesielt høstingskulturen.

Men her kommer også den identiteten som mange føler og verdsetter med bruken av området.

3.2 Strategiske grep:

Selv om Besøksstrategien ikke retter seg mot lokalbefolkningen, bør denne gruppen ivaretas på en bedre måte ref punktet over. Slik strategien er nå er det en fare for at denne gruppen ikke kjenner igjen sin bruk og heller ikke føler seg sett og ivaretatt som en viktig kulturbærer for nasjonalparken.

4 Tilrettelegging og tiltak

Her er det mange gode tanker for å sikre største ferdsel der slik ferdsel tåles, men det bør gjøres et poeng av at det viktig å opprettholde tradisjonell høstingskultur spesielt fra lokalbefolkningen og eventuelt finne tiltak som sikrer dette.

Jakobsbakken:

Her bør det kanskje legges vekt på at ved å redusere impuls-basert turisme etter Balvassveien også ivaretar muligheten for tradisjonell lokal bruk av sårbare områder i parken.

Balvassdemninga:

Her kommer lokale brukere frem(endelig), men her bør det også beskrives at denne gruppen er viktige kultur- og identitetsbærer for både samfunnet og nasjonalparken. Denne gruppen er det stor verdi å ta ekstra vare på i et samfunn som mer og mer fjerner seg fra høstingskulturen.

Generelle betraktninger:

Det er for meg viktig at besøksstrategien finner en god måte å løse håndteringen av lokalbefolkningens bruk og verdsette denne. Identitet og tilhørighet til området gjennom tradisjonell bruk bør løftes frem som viktig. Faller lokalbefolkningen kun inn i gruppen besøkende kan det gjøre at dokumentet både provoserer og fremmedgjør de som er sterkt knyttet til området gjennom tradisjon og kultur. Å løfte deres bruk som svært positivt for å ivareta tradisjon og historie vil kunne få flere lokale til å føle enda sterkere forankring og identitet. Dette vil igjen kunne føre til at de som bruker områdene mye vil finne stor egenverdi i å ta vare på verneverdiene som besøksstrategien også skal ivareta. Og igjen: Lokalbefolkningens tradisjonelle behov og bruk, og reindriftens behov og bruk må vektes likt.

Disse grunntankene bør også implementeres i arbeidet med ny forvaltningsplan, og kanskje også drøftes med reindriftsnæringen slik at vi kan spille mer på lag istedenfor at vi settes opp mot hverandre.

Høringsuttalelse Norsk ornitologisk forening avd. Nordland

Ekstremt utydelig rundt massevis av merkevarer:

Temaet er veldig fragmentert i teksten. På s. 9 presenteres en Merkevarerstrategi som tydeligvis er overordnet, men hvor finner man den?

Henvising i teksten mangler, kilde på kildelista mangler. Det samme gjelder Merkehåndboka nevnt på s. 26, eller er den en del av den nevnte strategien? Er noen av dem eventuelt identisk med

«Velkommen inn», som dukker opp på s. 33? «Kommersielt merke» s. 11 – er det et annet merke?

Har hver nasjonalpark eventuelt hvert sitt? På s. 23 er Nordlandsruta en egen merkevare, hvordan henger den sammen med resten? Side 33 nevner enda en merkevare, som er begrenset til

nasjonalparkene i Salten – er det noe annet, eller samme? Skal bedrifter som ligger i randsonen

merkes med tre ulike merker? Side 38: «I tråd med merkevaren» er det virkelig det som menes? Skal det ikke være i tråd med besøksplanen, der merkevare bare er en liten del?

Dette må ryddes i, og konsekvent ordbruk er på sin plass.

s. 11

Bruks- og verneplan kontra forvaltningsplan. Hva er forskjellen? Er en gammel og en ny, eller har de ulike roller? Manglende henvisninger til kildene er et problem for forståelsen.

s.14

Hvis vi ikke vet om det finnes spillplasser for brushane, kan da området sies å være godt kartlagt?

s. 15

«Kan være sårbare», «kan ha sammenheng». Bruk er og har.

s.19

«Figur 4» viser kanskje til figuren merket 7?

s.23

Børgefjell er vel i sør.

s. 30

«Rapporten kan leses i sin helhet» - men er ikke lenka opp

s. 35-36

Distriktsplan for Balvatn Reinbeitedistrikt mangler på kildelista. Den er en kilde som er spesielt viktig å ha med, helst lenket opp, fordi det i neste åndedrag refereres til de store rovdyrtapene som man må gå ut fra er forsøkt tall- og årsaksfestet i planen?

s. 36

Her er det ønskelig med en figur som viser de viktigste eller alle trekkveiene som er omtalt.

s. 46

«Ønskelig å få bro over» - ble det ikke understreket på s. 25 at broprosjektene allerede er allerede gjennomført? Samme forskyvning i tid gjør seg gjeldende i tiltaksplanen, der tiltak gjennomført i 2021

blir tatt med i en strategi som fortsatt er på høring. Bedre å ha et eget avsnitt med allerede gjennomførte tiltak.

Problemer med kildelista:

Det mangler konsekvent lenker til det man må anta er digitale dokumenter. En del av innførslene er sortert på fornavn og en del på etternavn, og henvisningene i teksten likeså. Det er ikke noe problem for gjenfinninga men gir et uproft inntrykk. Ha alle sortert på etternavn.

Vi venter i spenning på forvaltningsplanen.

Høringsuttalelse Sulitjelma og omegns turistforening

Mail 1

Hei

Jeg har kikket gjennom besøksstrategien og har ingen kommentarer til innholdet.

Registrerer imidlertid noen faktafeil i dokumentet.

På side 24 hvor Ny-Sulitjelma Fjellstue er omtalt står det at det er 2 hytter. Det riktige er en hytte da gammelbrakke blir revet i år.

På side 25 er det listet opp broer og eierskapet til disse. SOT er eier av følgende bruer i nasjonaparken:

Elva som renner ut i Balvatnet ved Skaitidalens ende, Låggejåhka, Rosnaelva, Dorroelva, 2 mindre elver som renner ut i Tjalalvesjaures nordøstlige ende, Valffarjohka.

mvh

Tore Okkenhaug

styremedlem SOT

Mail 2

Sulitjelma og Omegn Turistforening behandlet i styremøte 23.11.2021 om vi skulle nedlegge den T-merkede løypa mellom Jakobsbakken og Vassbotnfjell. Løypa er på 32 km, blir lite benyttet og berører kalvingslandet til Balvatn Reinbeitedistrikt. I første omgang blir skiltinga og de de nærmeste stimarkørene tatt bort. Løypa blir også fjernet fra UT.no.

Mvh Einar Schilliås, styreleder SOT

Høringsuttalelse fra Statskog Fjelltjenesten

Kommentert i dokument og levert direkte til forvalter

- Mange rettelser og påpekninger av uklare formuleringer. For dårlig om kulturminner
- Må utbedre kapitlet om kunnskap om friluftsliv
- Toalett i tilknytning til Jakobsbakken kommer til å bli mye brukt gjennom året. Vil bli meget ressurskrevende.
- Bør være info på parkeringsplass Ner-Skaiti også, ikke bare i tilknytning til Trygvebu. Informasjon for de som bruker området på vinteren

- Lage «hva er verdt å oppleve»-temaplakat for verneområdet

Høringsuttalelse Jakobsbakken velforening

Mail

Hei!

Vi i styret i Jakobsbakken Velforening har med interesse lest besøksstrategien for Junkerdal nasjonalpark. Mye kjekk lesning!

Vi er en interesseorganisasjon som blant annet jobber for å fremme friluftsliv og trivsel på Jakobsbakken.

Er det mulig for oss å bli satt opp som mottaker for fremtidige planer for området, slik at vi kan komme med eventuelle høringsinnspill?

På vegne av styret i Jakobsbakken Velforening

Mvh

Sigurd Christoffer Rolseth

Vara

Forvalter har også hatt flere telefonsamtaler med Kjell Rune Pettersen i Jakobsbakken Velforening

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap	13/22	24.02.2022
Kommunestyre	9/22	24.02.2022

Høring - besøksstrategi Junkerdal nasjonalpark

Vedlegg

- 1 Besøksstrategi_Junkerdalnasjonalpark
- 2 innspill senterpartiet

Bakgrunn

Miljødirektoratet lanserte våren 2015 en ny merkevare- og kommunikasjonsstrategi for nasjonalparkene «Norges nasjonalparker». Der legges det vekt på betydningen av norsk natur for reiselivet i Norge, og det er et mål om at vi skal ønske besøkende «Velkommen inn» i naturen og i verneområdene. Gjennom tilrettelegging for gode, bærekraftige opplevelser skal både natur- og kulturarv, lokale hensyn og interesser ivaretas. Samtidig skal økt besøk bidra til lokal verdiskaping. Merkevaren «Norges nasjonalparker» skal være en felles visuell identitet for alle nasjonalparker, og besøksstrategien skal være et verktøy for å implementere denne.

Også i friluftslivsmeldingen (Meld. St. 18 (2015–2016)) la regjeringen vekt på at den vil bidra til at merkevare- og kommunikasjonsstrategien brukes aktivt for å gjøre nasjonalparkene enda mer attraktive som friluftslivsområder og reisemål. Etablering av informasjonspunkter, utkikkspunkter og tilrettelegging for at personer med lite friluftslivserfaring kan gå kortere turer i områdene, er viktige elementer i denne strategien.

Stadig flere turister kommer på besøk. «Powered by nature» er slagordet Innovasjon Norge bruker i sin markedsføring av Norge som reisemål, og understreker hvilken sentral plass naturen har i norsk reiseliv. Også i reiselivsstrategien for Nordland og Salten trekkes naturopplevelser frem. Hele 70 % av de utenlandske turistene har «å oppleve naturen» som et av sine hovedformål med å reisen til Norge, og nesten 40% av de utenlandske turistene hadde nasjonalpark som et av formålene med reisen sin til Norge. «Å oppleve naturen» er også et av hovedformålene for norske turister på tur i eget land. Vern gir status og naturen i verneområder oppfattes som unik, spesiell og ekstra verdifull å oppleve. Internasjonalt er nasjonalparkene store attraksjoner, og med økt fokus på nasjonalpark gjennom merkevarebyggingen «Norges nasjonalparker» forventes økt besøk. Besøksstrategien skal rigge oss for dette ved å sikre gode, langsiktige løsninger som ivaretar både verneverdiene, de besøkende, annen næringsvirksomhet og lokalbefolkning.

Med en godkjent besøksstrategi kan forvaltningsmyndigheten for det aktuelle verneområdet ta i bruk merkevaren «Norges nasjonalparker». Nasjonalparkstyrene har ansvar for utarbeidelse av besøksstrategi for sitt/sine verneområde(r). Midtre Nordland nasjonalparkstyre har nå sendt besøksstrategien for Junkerdal nasjonalpark på høring. Høringsutkastet er utarbeidet av forvalter i samarbeid med en referansegruppe bestående av lokale representanter hvor både kommunene, grunneiere, næringsinteresser og frivillige organisasjoner har vært med.

Besøksstrategien skal revideres hvert 5. år.

Kommunens nasjonalparkgruppe har drøftet forslaget til besøksstrategi, og Senterpartiet har kommet med et eget innspill til strategien som ligger ved saksfremlegget. Det er ikke kommet innspill fra andre gruppeledere. Høringsinnspillet bygger i stor grad på vurderinger i nasjonalparkgruppa, og innspillet som er kommet.

Vurdering

Formålet med besøksstrategien er å lage et godt verktøy for framtidig besøksforvaltning i og rundt Junkerdal nasjonalpark med tanke på en forventning om økt antall besøkende. Besøksstrategien legger til rette for og styrer bruken av området slik at opplevelsen for de besøkende og den lokale verdiskapingen blir størst mulig. Forståelsen for vernet skal økes, og verneverdiene og lokale interesser skal ivaretas. Besøksstrategien viser også hvilke tiltak (informasjon, fysisk tilrettelegging, sonering etc.) som er nødvendige for å balansere dette.

Besøksstrategien er først og fremst en strategi rettet mot den delen av besøkende som lar seg «styre». Dette er turister fra inn- og utland, barnehager og skoler, tilfeldig forbipasserende og den delen av lokalbefolkningen som bare er på «snarvisitt» og ikke besøker verneområdene for å bedrive tradisjonelle friluftslivsaktiviteter. Det tas utgangspunkt i at tradisjonell lokal bruk vil fortsette uavhengig av hvilke grep som gjøres i besøksstrategien. Denne brukergruppen er derfor en mindre aktuell målgruppe for besøksstrategien.

I det følgende drøftes de tema/kapiteler hvor Saltdal kommune har kommentarer til høringsutkastet.

Kunnskapsgrunnlaget

Lokal bruk er lite beskrevet i besøksstrategien. Selv om strategien ikke er ment for å styre denne bruken, savnes et avsnitt som omhandler tradisjonelt friluftsliv/lokal bruk av nasjonalparken i et historisk perspektiv under kapitlet «*kunnskap om friluftsliv*». Kulturminner fra den gamle jakt- og høstingskulturen med utspring i Botn, Vassbotnfjell, Evenesdal/Storengan, Junkerdal/Skaiti, Sulitjelma bør synliggjøres og fortelles mer om. Spesielt bruk av Rosna-området og Skaitidalen. Argaladhytta og Balvasshytta har begge forankring til denne kulturen. Jakt og salg av blant annet ryer var et av livsgrunnlagene for bosetninger i Skaiti og Vassbotnfjell. Tidligere tids bruk gjennom generasjoner bør derfor ha et eget kapittel i strategien for å synliggjøre høstingskulturen gjennom generasjoner i disse områdene. Identitet og tilhørighet til området gjennom tradisjonell bruk bør løftes frem som viktig. Med lite fokus på lokal tradisjonell bruk vil denne gruppen brukere kunne oppleve strategien som provoserende, og gjøre at de som er sterkt knyttet til området gjennom tradisjon og kultur føler seg fremmedgjort.

Mål for besøksforvaltningen i Junkerdal nasjonalpark

I strategien er det satt delmål for verneverdiene, reindrifta, de besøkende, og reiselivet. Her mangler et delmål om ivaretagelse av tradisjonell lokal bruk. Lokalbefolkningens tradisjonelle behov og bruk må vektas likt med de andre interessene som strategien retter seg mot selv om hensikten med strategien ikke er å styre denne bruken. Det bør fremgå at økt trykk fra

tilreisende og eventuell fare for verneverdier ikke bør få konsekvenser for lokalbefolkningens tradisjonelle bruk.

Tilrettelegging og tiltak (innfallsporter)

Prinsippet for forvaltningsgrepene i strategien er at de delene av verneområdet som tåler mye besøk kan ta ut full effekt av merkevaren gjennom maksimal eksponering, mens mer sårbare områder skjermes. I høringsutkastet foreslås det at fire innfallsporter (Jakobsbakken, Storjord, Sulitjelma turistsenter og Trygvebu/Ner-Skaiti) eksponeres gjennom informasjonsmateriell, resterende av de prioriterte innfallsportene (Coarvi, Storengdalen, Balvassdemningen) tilrettelegges som informasjons og startpunkter uten ytterligere eksponering i informasjonsmateriell.

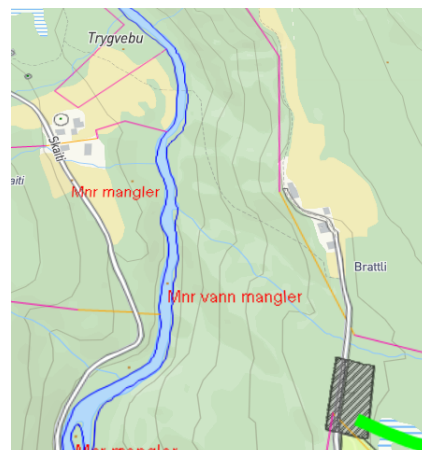
Saltdal kommune mener det vil være formålstjenlig å kun velge ut en hovedinnfallsport i hver kommune, som i mye større grad enn de andre innfallsportene eksponeres i informasjonsmateriell og tilsvarende. Dette bør være **Jakobsbakken og Storjord**. Eksponeringen mot reiselivsmarked bør rettes hit. Dette er begge innfallsporter som tåler økt bruk og har store utviklingsmuligheter. God skilting og informasjon om Jakobsbakken vil også kunne redusere den impuls-basert turisme etter Balvassveien. Det er forståelig at **Sulitjelma turistsenter**, som reiselivsaktør, ønsker profilering som innfallsport. Men som det fremgår av høringsforslaget er ikke dette et naturlig utgangspunkt for turer i nasjonalparken. Informasjonspunkt uten ytterligere eksponering bør være tilstrekkelig her. I et reiselivsperspektiv vil turistsenterets gjester kunne dra nytte av tilretteleggingen som gjøres ved Jakobsbakken, som ligger like ved.

Trygvebu/Ner-Skaiti bør vurderes på nytt i lys av opparbeidelse av ny parkeringsplass ved Klippåga, like ved DNT-stien/Nordlandsruta.

I høringsutkastet angis skilting frem til, plassering og utforming av innfallsportene er et viktig virkemiddel for å kanalisere ferdsel i nasjonalparken.

Ner-Skaiti/Trygvebu er for langt unna for at besøkende skal oppleve det som «lite anstrengende å finne frem og hvor mye man får igjen for innsatsen» ref. besøksstrategien. Dette bør ikke være en eksponert innfallsport. Det er også en viktig faktor at adkomstveien fra Skaitiveien til Ner-Skaiti er privat, og det derfor må gjøres avtale om bruk med veilaget.

Nå som det opparbeides en stor parkeringsplass ved DNT-stien/Nordlandsruta ved Klippåga vil et informasjonspunkt/startpunkt her være mer naturlig. Dette vil også på en bedre måte tilrettelegge for bruken av området både i øst mot Bjørntoppen og videre på løypenettet mot Storengdalen og Balvatn. Dette vil også i større grad enn Trygvebu som innfallsport styre besøkende bort fra Skaitiaksla og stien mot Tjårrisdalen, dersom det er et mål. Dette vil uansett ikke være til hinder for å også ha «standard» informasjon om nasjonalparken ved Trygvebu, uten at dette da blir en innfallsport. En annen fordel med den nye parkeringsplassen er at den vil kunne være utgangspunkt for turer i området til alle årstider. Av brukerundersøkelsen går det frem at de som stort sett benytter seg av innfallsporten enten er på langtur eller har lokal tilknytning til området. Parkeringsplassen ved Skaiti er egnet for langtidsparkering og vil også ivareta de med lokal tilknytning.

Planlagt parkeringsplass skravert i

Når det kommer til ønsket fra BOT om å øke oppholdstiden for besøkende på Trygvebu, og styrke Trygvebu som overnattingssted, spesielt for barnefamilier må dette ansvaret ligge til BOT og være en del av foreningens arbeid for å fremme friluftsliv, kanskje i samarbeid med Nordlandsruta-prosjektet. Å øke attraktiviteten til hyttene i parken er ikke et ansvar som ligger til forvaltningsmyndighetene.

Ballvassdemningen kan med fordel tones ned som «eksponert» innfallsport, og heller ivaretas som en innfallsport for tradisjonell/lokal bruk med praktisk informasjon om nasjonalparken. Det er heller ikke behov for at inforommet/«mini-nasjonalparksenter» videreføres ved Balvassdemningen. Her kan ressursene heller brukes på Jakobsbakken, hvor en ønsker å lede besøkende.

Forslaget om **Storengdalen** og **Coarvi** som prioriterte innfallsporter uten ytterligere eksponering støttes.

Oppsummert vil det si at Saltdal kommune ønsker Jakobsbakken og Storjord som hovedinnfallsporter til parken, og at øvrige prioriterte innfallsporter; Coarvi, Balvassdemningen, Sulitjelma turistsenter, Storengdalen og Skaiti sidestilles som informasjons- og startpunkter uten ytterligere eksponering. Temaplatat som handler om reindrift og hvordan man forholder seg til møter med rein kan med fordel være en del av informasjonen ved alle innfallsportene som er prioritert i strategien.

Kommunedirektørens innstilling

Saltdal kommune har følgende innspill til høring av «Besøksstrategi Junkerdal nasjonalpark»:

Kunnskapsgrunnlaget:

Lokal bruk er lite beskrevet i besøksstrategien. Selv om strategien ikke er ment for å styre denne bruken, savnes et avsnitt om det tradisjonelle friluftslivet/lokal bruk av nasjonalparken i et historisk perspektiv under kapitelet «kunnskap om friluftsliv».

Mål for besøksforvaltningen i Junkerdal nasjonalpark

I strategien er det satt delmål for verneverdiene, reindrifta, de besøkende, og reiselivet. Her mangler et delmål om ivaretagelse av tradisjonell lokal bruk. Lokalbefolkningens tradisjonelle behov og bruk må vektas likt med de andre interessene som strategien retter seg mot selv om hensikten med strategien ikke er å styre denne bruken. Det bør fremgå at økt trykk fra tilreisende og eventuell fare for verneverdier ikke bør få konsekvenser for lokalbefolkningens tradisjonelle bruk. Slik strategien foreligger er det fare for at denne gruppen ikke finner igjen beskrivelse av sin bruk, og ikke føler seg sett og ivaretatt som en viktig kulturbærer for friluftsliv og høstingskulturen i nasjonalparken.

Tilrettelegging og tiltak - Innfallsporter

Saltdal kommune mener det vil være formålstjenlig å kun velge ut en hovedinnfallsport i hver kommune, som i mye større grad enn de andre innfallsportene utvikles og eksponeres i informasjonsmateriell og tilsvarende. Dette bør være Jakobsbakken og Storjord. Øvrige prioriterte innfallsporter; Coarvi, Balvassdemningen, Sulitjelma turistsenter, Storengdalen og Skaiti (ny parkeringsplass ved Klippåga) bør sidestilles som informasjons- og startpunkter uten ytterligere eksponering. Temaplatat som handler om reindrift og hvordan man forholder seg til møter med rein kan med fordel være en del av informasjonen ved alle innfallsportene som er prioritert i strategien.

Når det gjelder innfallsporten i Skaiti bør ny vurdering gjøres med bakgrunn i vedtak om etablering av parkeringsplass ved DNT-stien ved Klippåga. Saltdal kommune mener parkeringsplassen egner seg bedre som innfallsport i Skaiti.

Sti til Solvågtind

Saltdal kommune har i mange år ønsket tilrettelegging gjennom merking av sti til Solvågtind. Det er svært positivt at dette er et av tiltakene i den nye besøksstrategien.

Gamme Storengdalen

Gammen i Storengdalen bør vurderes tatt inn som tiltak for fysisk tilrettelegging i besøksstrategien. Opprustning og drift av denne vil være et godt tiltak for det tradisjonelle friluftslivet, og også være et kulturelement og turmål for andre besøkende.

Nærmere begrunnelse for innspillene finnes i vurderingen.

Formannskaps behandling i møte den 24.02.2022:

Saksbehandler Marianne Hoff orienterte om saken.

Jan Arild Ellingsen, FRP fremmet tillegg til innstillingen.

"Det bør etableres en permanent måte for brukere av området til å gi tilbakemeldinger om forhold de er fornøyde med og forhold de mener bør endres/revurderes."

Punktvis votering:

Kunnskapsgrunnlaget: enstemmig vedtatt

Mål for besøksforvaltningen i Junkerdal nasjonalpark: vedtatt med 6 mot 1 stemme som ble avgitt av Wenche Skarheim, AP.

Tilrettelegging og tiltak - Innfallspunkter: Vedtatt med 6 mot 1 stemme som ble avgitt av Jan Arild Ellingsen, FRP.

Sti til Solvågtind: enstemmig vedtatt.

Gamme Storengdal: enstemmig vedtatt.

Jan Arild Ellingsens tilleggspunkt: enstemmig vedtatt.

Innstilling

Saltdal kommune har følgende innspill til høring av «Besøksstrategi Junkerdal nasjonalpark»:

Kunnskapsgrunnlaget:

Lokal bruk er lite beskrevet i besøksstrategien. Selv om strategien ikke er ment for å styre denne bruken, savnes et avsnitt om det tradisjonelle friluftslivet/lokal bruk av nasjonalparken i et historisk perspektiv under kapitlet «kunnskap om friluftsliv».

Mål for besøksforvaltningen i Junkerdal nasjonalpark

I strategien er det satt delmål for verneverdiene, reindrifta, de besøkende, og reiselivet. Her mangler et delmål om ivaretagelse av tradisjonell lokal bruk. Lokalbefolkningens tradisjonelle behov og bruk må vektas likt med de andre interessene som strategien retter seg mot selv om hensikten med strategien ikke er å styre denne bruken. Det bør fremgå at økt trykk fra tilreisende og eventuell fare for verneverdier ikke bør få konsekvenser for lokalbefolkningens tradisjonelle bruk. Slik strategien foreligger er det fare for at denne gruppen ikke finner igjen beskrivelse av sin bruk, og ikke føler seg sett og ivaretatt som en viktig kulturbærer for friluftsliv og høstingskulturen i nasjonalparken.

Tilrettelegging og tiltak - Innfallsporter

Saltdal kommune mener det vil være formålstjenlig å kun velge ut en hovedinnfallsport i hver kommune, som i mye større grad enn de andre innfallsportene utvikles og eksponeres i informasjonsmateriell og tilsvarende. Dette bør være Jakobsbakken og Storfjord.

Øvrige prioriterte innfallsporter; Coarvi, Balvassdemningen, Sulitjelma turistsenter, Storengdalen og Skaiti (ny parkeringsplass ved Klippåga) bør sidestilles som informasjons- og startpunkter uten ytterligere eksponering. Temaplatat som handler om reindrift og hvordan man forholder seg til møter med rein kan med fordel være en del av informasjonen ved alle innfallsportene som er prioritert i strategien.

Når det gjelder innfallsporten i Skaiti bør ny vurdering gjøres med bakgrunn i vedtak om etablering av parkeringsplass ved DNT-stien ved Klippåga. Saltdal kommune mener parkeringsplassen egner seg bedre som innfallsport i Skaiti.

Sti til Solvågtind

Saltdal kommune har i mange år ønsket tilrettelegging gjennom merking av sti til Solvågtind. Det er svært positivt at dette er et av tiltakene i den nye besøksstrategien.

Gamme Storengdalen

Gammen i Storengdalen bør vurderes tatt inn som tiltak for fysisk tilrettelegging i besøksstrategien. Opprustning og drift av denne vil være et godt tiltak for det tradisjonelle friluftslivet, og også være et kulturelement og turmål for andre besøkende.

- Det bør etableres en permanent måte for brukere av området til å gi tilbakemeldinger om forhold de er fornøyde med og forhold de mener bør endres/revurderes.

Nærmere begrunnelse for innspillene finnes i vurderingen.

Kommunestyres behandling i møte den 24.02.2022:

Ordfører Rune Berg refererte formannskapetets innstilling. Saksbehandler Marianne Hoff orienterte om saken.

Punktvis votering:

Kunnskapsgrunnet - enstemmig vedtatt.

Mål for besøksforvaltning i Junkerdal nasjonalpark – vedtatt mot 2 stemmer som ble avgitt av Wenche Skarheim, AP og Ingunn Michaelsen, AP.

Tilrettelegging og tiltak - Innfallsporter - vedtatt mot 3 stemmer som ble avgitt av FRP.

Stiging til Solvågtind - enstemmig vedtatt.

Gamme Storengdalen - enstemmig vedtatt.

Siste punkt: "Det bør etableres en permanent måte osv" - enstemmig vedtatt.

Vedtak

Saltdal kommune har følgende innspill til høring av «Besøksstrategi Junkerdal nasjonalpark»:

Kunnskapsgrunnlaget:

Lokal bruk er lite beskrevet i besøksstrategien. Selv om strategien ikke er ment for å styre denne bruken, savnes et avsnitt om det tradisjonelle friluftslivet/lokal bruk av nasjonalparken i et historisk perspektiv under kapitlet «kunnskap om friluftsliv».

Mål for besøksforvaltningen i Junkerdal nasjonalpark

I strategien er det satt delmål for verneverdiene, reindrifta, de besøkende, og reiselivet. Her mangler et delmål om ivaretagelse av tradisjonell lokal bruk. Lokalbefolkningens tradisjonelle behov og bruk må vektas likt med de andre interessene som strategien retter seg mot selv om hensikten med strategien ikke er å styre denne bruken. Det bør fremgå at økt trykk fra tilreisende og eventuell fare for verneverdier ikke bør få konsekvenser for lokalbefolkningens tradisjonelle bruk. Slik strategien foreligger er det fare for at denne gruppen ikke finner igjen beskrivelse av sin bruk, og ikke føler seg sett og ivaretatt som en viktig kulturbærer for friluftsliv og høstingskulturen i nasjonalparken.

Tilrettelegging og tiltak - Innfallsporter

Saltdal kommune mener det vil være formålstjenlig å kun velge ut en hovedinnfallsport i hver kommune, som i mye større grad enn de andre innfallsportene utvikles og eksponeres i informasjonsmateriell og tilsvarende. Dette bør være Jakobsbakken og Storfjord.

Øvrige prioriterte innfallsporter; Coarvi, Balvassdemningen, Sulitjelma turistsenter, Storengdalen og Skaiti (ny parkeringsplass ved Klippåga) bør sidestilles som informasjons- og startpunkter uten ytterligere eksponering. Temaplatat som handler om reindrift og hvordan man forholder seg til møter med rein kan med fordel være en del av informasjonen ved alle innfallsportene som er prioritert i strategien.

Når det gjelder innfallsporten i Skaiti bør ny vurdering gjøres med bakgrunn i vedtak om etablering av parkeringsplass ved DNT-stien ved Klippåga. Saltdal kommune mener parkeringsplassen egner seg bedre som innfallsport i Skaiti.

Sti til Solvågtind

Saltdal kommune har i mange år ønsket tilrettelegging gjennom merking av sti til Solvågtind. Det er svært positivt at dette er et av tiltakene i den nye besøksstrategien.

Gamme Storengdalen

Gammen i Storengdalen bør vurderes tatt inn som tiltak for fysisk tilrettelegging i besøksstrategien. Opprustning og drift av denne vil være et godt tiltak for det tradisjonelle friluftslivet, og også være et kulturelement og turmål for andre besøkende.

- Det bør etableres en permanent måte for brukere av området til å gi tilbakemeldinger om forhold de er fornøyd med og forhold de mener bør endres/revurderes.

Nærmere begrunnelse for innspillene finnes i vurderingen.

Statsforvalteren i Nordland

Postboks 1405

8002 Bodø

Høringssvar - Besøksstrategi Junkerdal nasjonalpark

Vi viser til offentlig høring om besøksstrategi Junkerdal nasjonalpark. Naturvernforbundet i Salten mener at besøksstrategien kan bidra til bevaring av verneverdier og kan styrke naturopplevelser for besøkende i randsone og i selve nasjonalparken.

Bevaring av arter og spesielt det unike plantelivet er en del av formålet for Junkerdal nasjonalpark. Besøksstrategien beskriver ikke hvordan turisme påvirker bestandene av de unike plantene. Kan man synliggjøre hvilke områder i nasjonalparken er ekstra sårbare? Det samme gjelder kulturminner i nasjonalparken som er også en del av verneformålet; hvordan påvirkes tilstand av kulturminner av dagens menneskelige aktivitet? Dersom en vet at kulturminner er veldig nære stien og der folk ferdes, bør det vurderes å sette opp et infoskilt som både informerer og advarer om å ikke ødelegge sårbare kulturminner.

Strategien fokuserer på målgrupper som kan endre sin atferd og planer i forbindelse med besøk av nasjonalparken. Dette er forståelig, men vi mener at besøksstrategien bør fokusere på lokalbefolkning også. Lokalbefolkningens kunnskap om naturverdier varierer, og derfor er det behov å nå til alle besøkende av nasjonalparken.

Kapitel 2.3 kunnskap om reiseliv presenterer reiselivsstatistikk fra årene 2016 og 2017. Besøksstrategien bør bruke siste oppdaterte tall og gjerne se også på utvikling i løpet av covid-pandemien.

Kapitel som omhandler reindrift, bruker begrep «i dag» som henvisning til nåværende antall reinsdyr i Junkerdal nasjonalpark. Dette bør erstattes med 2022 eller konkret dato.

Utsiktspunkt Jakobsbakken bør planlegges slik at det ikke skapes nye inngrep i naturen i randsone til nasjonalparken. Naturstien kan f.eks. følge gammel vei til Annagruva eller Sagmoen.

Naturvernforbundet i Salten vil understreke at besøksstrategien gir en god retning for håndtering av reiseliv og turisme i nasjonalparken. Tiltaksplan inkluderer mange gode grep, som kan gjøre opplevelsen for besøkende bedre samt bevare verneverdier i nasjonalparken. Dersom ønskelig kan Naturvernforbundet i Salten bidra til å gi innspill til arbeid med utsiktspunkt Jakobsbakken eller informasjonsmateriell

For Naturvernforbundet i Salten

Kaja Langvik-Hansen, leder

Zdenek Dvorak, varamedlem

Naturvernforbundet i Salten
Leder Kaja Langvik-Hansen tlf 950 49 679
salten@naturvernforbundet.no

Statsforvalteren i Nordland
Postboks 1405

8002 BODØ

Uttalelse til besøkstrategi for Junkerdalen

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre har sendt besøkstrategi for Junkerdalen Nasjonalpark på høring. Frist for uttalelse er 25. februar. Besøkstrategien er faglig godkjent at Miljødirektoratet og skal sende endelig godkjenning hos Miljødirektoratet etter høring. Nasjonalparkstyret er også i gang med å utarbeide en forvaltningsplan til Junkerdalen Nasjonalpark.

Formålet med Junkerdal nasjonalpark er:

- å bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
- å stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt friluftsliv.

Målgruppen for besøkstrategien er de som «lar seg styre», det vil si turister, barnehager og skoler, forbipasserende og lokalbefolkningen som er på snarvisitt.

Det ligger politiske føringer bak besøksstrategiarbeidet, både gjennom stortingsmeldinger og merkevaren «Norges nasjonalparker». Målet er at flere skal besøke nasjonalparkene uten at dette skal gå på bekostning av verneverdiene eller reindriften i området. «Norges nasjonalparker» er en felles visuell identitet for alle nasjonalparker, og besøksstrategien skal være et verktøy for å gjennomføre denne.

Med bakgrunn i lov om kulturminner, naturmangfoldloven, vegloven og plan- og bygningsloven, herunder fylkesplanen og rikspolitiske retningslinjer, gir Nordland fylkeskommune følgende innspill.

Fylkeskommunen er positiv til at det er utarbeidet en besøksstrategi for Junkerdalen nasjonalpark. God besøksforvaltning av våre vernede områder er viktig for å ivareta de verdiene som gir grunnlag for vern. Det er også viktig for å gi de besøkende de virkelig gode opplevelsene. Besøksstrategien inneholder et oppdatert og omfattende kunnskapsgrunnlag, målsettinger, strategiske grep og tiltak for forvaltning av besøkende til området.

Fylkeskommunen mener det er bra at det legges opp til årlige samhandlingsmøter mellom ulike aktører. I denne sammenheng mener fylkeskommunen at det vil være viktig å inkludere

Adresse Postmottak Tlf.: 75650000
Fylkeshuset E-post: post@nfk.no
8048 Bodø

Samfunnsutvikling
Plan, klima og naturressurser
Charlotte Alexander Lassen
Tlf: 75650598

Besøksadresse Prinsensgate 100

representanter for verneverdiene, reindrifta, reiselivet og lokalbefolkningen. Dette for blant å kunne følge opp målet om reiseliv «Det skal stimuleres til en bærekraftig reiselivsutvikling i og rundt nasjonalparken på verneverdiene, reindriftas og lokalbefolkningens premisser.» vil det være viktig å inkludere representanter for verneverdiene, reindrifta, reiselivet og lokalbefolkningen.

Fylkeskommunen mener at besøksstrategien er grundig gjennomført og vil kunne bidra til å oppnå målene som er satt.

Med vennlig hilsen

Silje Charlotta Wästlund

faggruppeleder plan, klima og naturressurser

Charlotte Alexander Lassen

rådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke underskrift.

Hovedmottakere:

Statsforvalteren i	Pettersen,			
Nordland Midtre	Oskar			
Nordland	Nyheim	Moloveien 10	8003	BODØ
Nasjonalstyre				

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
sfnopost@statsforvalteren.no

Deres ref:

Vår ref:
22-002-05

Arkivkode:
82

Dato
24. februar 2022

Høring besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark (NP)

Generelt

Alt i alt er besøksstrategien for Junkerdal NP er et godt gjennomarbeid og vel balansert strategisk dokument. Vi oppfatter at man har veid de forskjellige hensyn og interesser rundt nasjonalparken bra. Både friluftsimteresser, reindrift og næringsvirksomhet har fokus. Mest fokus kanskje på reiseliv og hvordan gjøre nasjonalparken mest mulig tilgjengelig uten å forringe naturverdier. Det økologiske perspektiv er underforstått, men ikke behandlet direkte utover det som har med rein å gjøre. Hovedmålet er at besøksforvaltningen skal bidra til at besøkende, både lokale og tilreisende skal få gode opplevelser og økt kunnskap om natur- og kulturarven i området, samt ivareta verneverdiene for fremtiden.

Rammeverket med verneforskriften, naturmangfoldloven og forvaltningsplanen gir et godt grunnlag for besøksstrategien. Kunnskapsgrunnlaget med alle underkapitler gir god innføring om sårbare naturverdier, rødlistede arter, kulturminner, plante-, dyre- og fugleliv.

Innfallsporter

Bodø og Omegns Turistforening (BOT) synes valget av innfallsporter er godt begrunnet og naturlig i forhold til fremtidig besøk og utvikling av parken. Vi er glade for at det blir lagt ressurser i å få til en besøksstrategi, der man søker å styre ferdselen i forhold til robusthet/sårbarhet. Det er positivt at det legges til rette for at økningen av utenlandske og «ikke-lokale» besøkende kanaliseres i størst mulig grad til «robuste» områder – og at «Innfallsportene» opprustes for å bidra til slik kanalisering. Mens lokalkjente får gå der de alltid har gått – også i sårbare områder.

Planen burde ha et punkt om adkomst til innfallsportene med annet enn egen bil eller eget fottøy. Det hadde vært fint om man kunne få bestillingsskyss ut over meget kostbare taxi-turer, gjerne i form av samordning med buss.

Hytter

I utkastet brukes gjennomgående begrepet selvbetjente hytter om DNT-hyttene. Alle DNT-hytter i nasjonalparken er ubetjente. DNT bruker begrepet selvbetjente hytter om hytter der det er utplassert et varelager som besøkende kan kjøpe fra. Ingen av hyttene i dette området har slikt varelager.

Trygvebu som innfallsport

Vi ser positivt på å ha Trygvebu som innfallsport til parken. I kortform har BOT planlagt følgende utbedringer for hytta:

- Utbedre sanitærforhold: Toalett og utedusj/badstue.
- Bygge en gapahuk som kan gi besøkende inspirasjon til flere og lengre opphold. Bålplassen og gapahuken skal ta høyde for store grupper så vel som flere små.
- Forbedre fysisk - og digital informasjon på UT.no.
- Natursti/nærløype rundt anlegget.
- Utbedre sti fra vei og til hytta for bedre tilgang i barmarksesongen.

Målgrupper her er barnefamilier, barnehager, skoleklasser, samt personer med lettere funksjonsnedsettelse.

For ordens skyld gjør vi oppmerksom på at hytta står på et mål festetomt og at det vil være viktig med en god dialog med grunneier i forbindelse med tiltak som igangsettes.

Stier, kloppling og bruer

På side 26 beskrives dårlig merkede stier som skaper utfordringer. Det burde stå noe om hvilke strekninger dette gjelder.

BOT er tilfreds med at det slås fast at stien fra Storengdalen til Trygvebu legges om slik at bru på denne strekningen kan unngås.

Det er positivt at man legger arbeid i å utarbeide en «kloppleggings- og stivedlikeholdsplan». Slitasje i stisystemet vårt er et problem som vi i turistforeningene må ta alvorlig, særlig i myrlendt terreng og med økende fare for kraftige styrtregn. Samtidig er lange gangbaner i trykkimpregnert tre ikke en bærekraftig løsning i verneområder. Når de i tillegg har vist seg å forstyrre reinens naturlige trekkveier, så bør det finnes bedre alternativer. Stedegne materialer som steinheller på fjellet og skiver av tykke trestammer i skogsterreng bør kunne prøves ut. Ellers har det vist seg at påfyll av lokal grus som gror til kan gi et holdbart resultat på strekninger med særlig stor slitasje.

Det er svært viktig at ansvarsdelingen knyttet til stiene blir avklart i denne planen.

Informasjon

BOT har et sterkt ønske om felles info-tavler ved innfallsportene der forvaltningen, Statskog, BOT eller SOT og lokal jeger- og fiskeforening deler tavlen i en god og oversiktlig informasjon om hva området kan tilby. Bruk av QR-kode på tavlen kan gi tilgang til mer detaljert informasjon fra den enkelte infogiver.

Tiltaksplan

BOT er enig i at en tiltaksplan som beskrevet i utkastet vil være et nyttig redskap for alle parter i utvikling og forvaltning av nasjonalparken. BOT ser fram til faste dialogmøter der tiltaksplanen revideres årlig.

Når det gjelder de tiltak som er skissert for Trygvebu, bør en involvere BOT i gjennomføringsfasen så vel som i planlegginga. Dette slik at de tiltakene som igangsettes blir harmonisert.

I tiltaksplanen har man blandet SOT, BOT og DNT – dette må det vel ryddes opp i siden DNT ikke vil ha noe operativ rolle i Junkerdal Nasjonalpark.

Vennlig hilsen

Berit Irgens
daglig leder

Tjänsteskrivelse - Besöksstrategi Junkerdals nationalpark

Ärendenr 2022/41, 336

Arjeplogs kommun tackar för möjligheten att lämna synpunkter på besöksstrategin för Junkerdals nationalpark. Arjeplogs kommun har inget att invända emot den föreslagna besöksstrategin men önskar att Luokta-Mavas samebys yttrande visas hänsyn i arbetet med fastställande av nationalparkens besöksstrategi.

Sammanfattning av ärendet

Arjeplogs kommun har getts möjlighet att yttra sig gällande besöksstrategin för Junkerdals nationalpark. Detta arbete har pågått under en längre tid och försök att skriva in besöksstrategin i förvaltningsplanen har gjorts utan att helt lyckas. Nu har arbetet påbörjats igen och den föreslagna besöksstrategin har skickats ut till berörda parter för samråd för att kunna avsluta arbetet med strategin.

Arjeplogs kommun har kontaktat Luokta-Mavas samt Semisjaur-Njarg för att lämna sina synpunkter på nationalparkens besöksstrategi. Luokta-Mavas har inkommit med ett yttrande som bifogas till handlingarna.

Beslutsunderlag

Besöksstrategi- Junkerdalnasjonalpark
Utlåtande från Luokta-Mavas gällande Junkerdal

Emma Eriksson
Kvalificerad handläggare och utredare

Beslutet skickas till

Oskar Nyheim Pettersen, Nasjonalparkforvalter, Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Luokta Mavas Sameby/Semisjaur Njargs sameby
Box 200
S-96225 Jokkmokk

Luokta.mavas@sameby.se

**Midtre Nordland
nasjonalparkstyre**

att. Oskar Nyheim Pettersen

Postadresse c/_o_ Fylkesmannen i Nordland_
Postboks 1405
8002 Bodø_

onpet@fylkesmannen.no

Jokkmokk 2019-09-20

**Sak : Revidering av forvaltningsplanen og ny besøksstrategi for Junkerdal
nasjonalpark. Ref. 2017/1256**

1. Bakgrund

1.1. Nationalparker m.m. på svensk sida

Samebyarna inom Arjeplogs kommun har erfarenheter med nation parker och andra naturskyddade området på svensk sida. Pieljekaise nationalpark är belägen inom Semisjaur Njargs sameby. En mindre del av världsarvsområdet Laponia är beläget inom Luokta Mavas sameby, närmare bestämt i Sulitelma området. Utöver detta finns olika kategorier skyddade områden inom samebyarnas gränsbestämda betesområden.

1.2. Gällande förvaltningsplan för Junkerdal nationalparken

Det överordnademålet för nationalparker är att naturvården prioriteras först och att friluftsliv och rendrift i andra hand, men att det konstateras att "Ivaretakelse av naturgrunnet er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Junkerdal nasjonalpark skal kunne brukes til reindrift".

I förvaltningsplanen konstateras att renbeteskonventionen från 1972 är uppsagd, men på norsk sida har den antagits som lag, vilket innebär Norge upprätthåller sina förpliktelser vis samebyarna på svensk sida enligt denna. Detta konventionslösa tillstånd skapar dock en stor osäkerhet, eftersom Sveriges i sin tur har deklarerat att man uppfattar att gränstraktatet från 1752 gäller fullt ut, vilket kan få långtgående

konsekvenser. För närvarande på rättsliga processer i Tromsö fylke mellan den norska staten och samebyar på svensk sida.

I förvaltningsplanen regleras rendriftens behov anläggningar, användning av både på snö och barmark samt användning av helikopter vilket också berör rendriften inom Seminjaur Njarg och Luokta Mavas sameby.

Även om ingen utvärdering gjorts från samebyarnas sida är erfarenheterna av tillämpningen av förvaltningen planens regelverk är i det stora hela acceptabla, men vissa saker bör dock förbättras och förtydligas.

1.3 Gränsöverskridande rovdjursförvaltning

Till att börja med vill samebyarna poängtera att förvaltningen av rovdjur i gränsområden där renskötsel bedrivs är gemensamt intresse och ansvar för bägge länderna, vilket bör framgå i den reviderade förvaltningsplanen. Förvaltning och förvaltningsstrategier bör så långt som möjligt koordineras och harmoniseras, mellan länderna. Detta är också helt nödvändigt i förhållande till renskötselns bedrivande i bägge länderna. Ett steg framåt är att regelverket kring inventeringar av rovdjur harmoniserats.

Av vikt är också att förvaltningsplanen utgår från att bestånden av rovdjur och habitatet generellt är gränsöverskridande och tillhör ett och samma ekologiska system, även om det råkar korsas av en riksgräns. Renarna i området är också delar av detta ekologiska system och närmast en förutsättning för förekomst av rovdjur generellt.

Samebyarnas/distriktens problembild beträffande rovdjurens påverkan på den dagliga renskötseln och de skadorna förorsakade genom rovdjursrivna renar är i stort sett den samma, oavsett vilken sida om riksgränsen

Samebyarna har dock nära samarbetet med framförallt Balvatn reinbetes distrikt på norsk sida och bedriver till en viss grad samdrift.

Semisjaur Njarg och Luokta Mavas har stora problem med förluster till rovdjuren, året runt, på stora delar av samebyns betesområde, vilket även gäller områden angränsande till nationalparken. Det gäller både förluster under förvintern i storgrupp, förluster i vintergrupp, förluster i samband med kalvningen samt förluster under barmarkssäsong.

Luokta Mavas samebyn hade t.ex säsongen t 2015/2016 en samlad förlust på 39 % av vinterhjorden. Det motsvarar en förlust på drygt 2800 renar. Beräkningen är gjord med hjälp av den beräkningsmodell som Sametinget och Länsstyrelsen tagit fram för att beräkna förluster i arbetet med toleransnivåer. Samebyn kan se att förlusterna kraftigt ökat de senaste åren, vilket märks både i dokumentationen som Länsstyrelsen gjort i samband med extraordinära rovdjursangrepp och i Sametingets statistik över samebyns slaktuttag i förhållande samebyns ren antal.

1.3.1 Rovdjurs täthet

Både Luokta Mavas och Semisjaurs sameby har högs björntäthet. Utöver licensjakten under år 2018 fick Luokta Mavas sameby tillstånd av företa skyddsjakt på 4 björnar. Det senaste 8 åren har samebyn fått tillstånd att avliva ett 30-talt björnar genom skyddsjakt. De senaste fem åren har Semisjaur Njarg sameby fått tillstånd att gen skyddsjakt avliva ett 10 björnar, av vilka en del avlivades i anslutning till riksgränsen. Många av björnarna i Luokta Mavas avlivades nära norska gränsen. Sett från samebyarnas sida är det inte korrekt att tala om en "svensk" och en "norsk" stam. Sett från ett mer övergripande förvaltningsmässig horisont blir ett sådant "nationalistiskt" synsätt ett nonsens resonemang, vilket inte är funktionellt eller vetenskapligt relevant. Det gäller givetvis också förekomsten av järv, lo och örn.

Järvtätheten i Luokta Mavas och Semisjaur Njargs samebyar är hög i förhållandet till genomsnittet bland samebyar i Sverige. Mot bakgrund av det nya inventeringssystemet utformning och brist på flexibilitet i förhållande klimat och snöförhållande har inventeringarna ofta misslyckat i bägge samebyarna. Det senaste fem åren har samebyarna i stort fått tillstånd till skyddsjakt av ett tiotal järvar.

Både Luokta Mavas och Semisjaurs Njargs samebyar har också problem med skador förorsakade av örn. Under 2016 sökte Luokta Mavas tillstånd avliva en örn genom skyddsjakt vilket Länsstyrelsen avvisade. Samebyn överklagade avvisning till högsta instans, men fick avslag. Skadorna var belagda, men man gjorde bedömningen att det dels var svårt att ge tillstånd att avliva en särskild individ, dels att det var svårt att bedöma örn tätheten i samebyn eftersom hade vingar och stor räckvidd.

1.3.2 Reviderat förvaltningsplan för rovvilt i Nordland , ref 2015/1959.

Av vad som frångår i avsnitt 1.3 har samebyarna tidigare framfört dessa synpunkter i samband med yttrandet över den reviderade förvaltningsplanen för rovvilt i Nordland 2017-01-10

2. Tidigare praxis.

Vid bildandet av **Øvre Dividal nationalpark** 1971 (samiska: Dieváidvuovddi), beläget i [Målselv kommun](#), [Troms](#), [Norge](#). Parken utvidgas 2006 med 30 km². Nationalparken är belägen inom Lainiovuoma samebyn sommarbetes område. I samband med etableringen av nationalparken uppstod en rättslig konflikt mellan samebyn och ansvarig direktorat, i vilken man kunde begränsa samebyns civilrättsliga erkända rätt till renskötsel. En av konfliktytorna var användningen av terrängfordon. Saken löstes i domstol till samebyns favör. Detta ledde till ett avtal mellan samebyn och berört direktorat. Innehållet i avtalen har sedan överförts till den nu gällande förvaltningsplan, vilket för övrigt också är under revidering

Den nu gällande förvaltningsplanen för Dividalens nationalpark är ur många synpunkter ett föredöme i förhållande till gränsöverskridande samisk kultur och reindrift. Här har man inte t.ex. graderat förhållandet mellan naturvård och reindrift.

Lainiovuoma sameby har en plats i nationalparkens styrelse och för närvarande representerar Per Gustav Idivuoma samebyn, dessutom är han ordförande i nationalparkens styrelse.

3. Sammanfattning

Den nu gällande förvaltningsplanen för Junkerdal nationalpark kan man förvisso leva med, men det finns flera skäl till detta, vilket sannolikt ligger bakom anledningen till revideringen av förvaltningsplanen m.fl. förvaltningsplaner.

Graderingen och prioriteringen mellan naturvård, samisk kultur och näringsutnyttjande bör utmönstrat, eftersom dessa aktiviteter per definition inte är motsatser. Erfarenheterna i Övre Dividalens nationalpark talar för detta.

Frågorna rörande rovdjursförvaltningen i förhållande rennäringen måste adresseras i förvaltningsplanen ur ett gränsöverskridande perspektiv. Detta bör numera vara möjligt eftersom samarbetet mellan Nordlands fylke och länsstyrelsen i förvaltning och inventering av rovdjur utvecklats i positiv riktning.

Rennärings markanvändning i anslutning till den gränsöverskridande renskötseln bör uppmärksammas på samma sätt som det redan görs i förvaltningsplanen för Övre Dividalens nation park. Det gäller framförallt användningen motorfordon och helikoptrar under renskötselåret. Numera måste man också inkludera användningen dröjar i detta sammanhang. Detta kan göras på många sätt, t.ex. genom avtal med berört distrikt och samebyar. När väl den norska och svenska regeringen ratificerar en ny renbeteskonvention, kommer den sannolikt adressera dessa frågeställningar.

Gällande samisk kultur bör uppmärksammas att den Pitesamiska dialekten nyligen fått en fastställd ortografi och därmed blivit ett officiellt språk. Detta kommer sannolikt påverka Ortsbenämningar m.m.

Beträffande sammansättningen av nationalparkens styrelse bör övervägas att eventuellt bereda plats för representation från berörda samebyar

Från samebyarnas sida förutsätter vi att revideringen av förvaltningsplanen harmoniserar med andra motsvarande förvaltningsplaner i renskötselområden där gränsöverskridande renskötsel bedrivs.

Lars-Anders Baer
Ordf.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

ÁSSJE/SAK
22/108 - 2

MIJÁ SIEV./VÅR REF.
22/3426

DIJÁ SIEV./DERES REF.

BIEJVVE/DATO
08.02.2022

Uttalelse til høring besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark

Vi viser til Deres e-post av 7.1.2022.

Sametinget anser at verneforvaltningen må ivareta hensynet til samisk kulturutøvelse, inkludert reindriften i området. En styring av virksomheten i forhold til verneområdet er viktig i så måte.

Sametinget oppfordrer verneområdeforvaltningen om å ha en god dialog med reindriften, og andre samiske brukergrupper, om tiltak og bruk av verneområdet.

Forslaget til besøksstrategi legger opp til at det skal utarbeides en del skilt og informasjonsmateriell. Samisk språk og samiske stedsnavn i området må ivaretas i den sammenheng. Nasjonalparken ligger innenfor det Pitesamiske området i Norge.

Varrudagáj/Med hilsen

Sten Olav Heahtta
fágajodiheaddji/fagleder

Pål Nilsen
seniorráðđeaddi/seniorrådgiver

*Dát tjála le elektrávnálathtat dahkkidum ja vuolláhtjálek sáddiduvvá./
Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur.*

Girje vuostáivállde / Hovedmottaker:
Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
c/o Fylkesmannen i Nordland
Postboks 1405
8002 BODØ

Mottatt
04 MAR 2022
Statsforvalteren i Nordland

Høring besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark - høringsfrist 25. februar 2022

Kommunestyre- 012/22, har i møte 24.02.2022 fattet følgende vedtak i saken:

Vedtak:

Fauske kommune gir følgende innspill til besøksstrategien:

Det er viktig at lokalbefolkningens interesser framkommer tydelig i strategien. Landbruk og skogbruk med århundrers tradisjoner, ift. utmarksbeite, sanking, jakt, hogst er vesentlige aktører knyttet til nasjonalparken. Det er også viktig at de som har hytter i området er omtalt og at deres interesser kommer frem av strategien på en mer fremtredende måte enn det gjør. Besøkende og samiske interesser er viktig, men samhandling med lokalbefolkningen må ikke glemmes. Besøksstrategien må legge grunnlaget for et godt samarbeid mellom alle brukere av nasjonalparken.

Vedtaket kan påklages, jfr. FVL § 28 med 3 ukers klagefrist fra vedtaket er gjort kjent for søker, jfr. FVL § 29. Klagen må begrunnes og stiles til Statsforvalteren i Nordland og sendes Fauske kommune, Plan/utvikling, Pb. 93, 8201 Fauske.

Med vennlig hilsen

Øyvind Nystadbakk
Skogbruksrådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke underskrift.

FAUSKE KOMMUNE

SAKSPAPIR

JournalpostID: 22/1462	Saksbehandler: Øyvind Nystadbakk
Arkiv sakID.: 22/65	

Sak nr.		Dato
012/22	Kommunestyre	24.02.2022

Høringssvar fra Fauske kommune - besøksstrategi Junkerdal nasjonalpark

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

Med henvisning til saksutredning tilslutter Fauske kommune seg forslaget til besøksstrategi utarbeidet av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Kommunestyre 24.02.2022:

Behandling:

Nytt forslag til vedtak, foreslått av Ingelin Noresjø, Kristelig Folkeparti

Fauske kommune gir følgende innspill til besøksstrategien:

Det er viktig at lokalbefolkningens interesser framkommer tydelig i strategien. Landbruk og skogbruk med århundrers tradisjoner, ift. utmarksbeite, sanking, jakt, hogst er vesentlige aktører knyttet til nasjonalparken. Det er også viktig at de som har hytter i området er omtalt og at deres interesser kommer frem av strategien på en mer fremtredende måte enn det gjør. Besøkende og samiske interesser er viktig, men samhandling med lokalbefolkningen må ikke glemmes. Besøksstrategien må legge grunnlaget for et godt samarbeid mellom alle brukere av nasjonalparken.

Marlen Rendall Berg (SP) stilte spørsmål med egen habilitet. Hun er styremedlem i Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Berg ble enstemmig erklært inhabil med hjemmel forvaltningsloven § 6 første ledd e).

KRF's forslag ble enstemmig vedtatt.

KOM- 012/22 Vedtak:

Vedtak:

Fauske kommune gir følgende innspill til besøksstrategien:

Det er viktig at lokalbefolkningens interesser framkommer tydelig i strategien. Landbruk og skogbruk med århundrers tradisjoner, ift. utmarksbeite, sanking, jakt, hogst er vesentlige aktører knyttet til nasjonalparken. Det er også viktig at de som har hytter i området er omtalt og at deres interesser kommer frem av strategien på en mer fremtredende måte enn det gjør. Besøkende og samiske interesser er viktig, men samhandling med lokalbefolkningen må ikke

glemmes. Besøksstrategien må legge grunnlaget for et godt samarbeid mellom alle brukere av nasjonalparken.

Vedlegg:		
11.02.2022	Besøksstrategi_Junkerdalnasjonalpark	1499419
11.02.2022	JunkerdalNasjonalpark_Fauske	1499420
11.02.2022	Reiseliv	1500138

Sammendrag:

Fauske kommune har mottatt besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark utarbeidet av Midtre Nordland Nasjonalparkstyre. Junkerdal nasjonalpark ble opprettet i 2004 og har et totalareal på 682 km². Den ligger i Fauske og Saltdal kommuner, hvor ca. 90 km² av vernearealet ligger i Fauske. Dette høringsvaret vil ta for seg betydningen for Fauske kommune.

Saksopplysninger:

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre har utarbeidet en besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark. Strategiens formål er å:

«legge til rette for og styre bruken i en nasjonalpark slik at:

- opplevelsen for de besøkende og den lokale verdiskapingen blir størst mulig,*
- forståelsen for vernet økes, samtidig som verneverdiene ivaretas».*

Basert på ferdselsregistreringer og trender i reiselivet er det forventet at Junkerdal nasjonalpark får et økende antall besøkende i framtiden. En besøksstrategi som gir føringer på hvordan en kan legge til rette og styre ferdsel slik at menneskelig ferdsel og verneverdier kan sameksistere på en tilfredsstillende måte, vil derfor være et viktig dokument å kunne basere beslutninger på. Dette presiseres også i strategien, samt at dokumentet først og fremst er rettet mot den delen av besøkende som lar seg styre. I besøksstrategien heter det at:

«Dette vil i hovedsak være mer impuls-baserte besøkende som turister fra inn- og utland samt lokale barnehager/skoler... Lokalbefolkningen og dedikerte friluftslivsutøvere kommer uansett, og vil ikke la seg «styre» i nevneverdig grad av strategiske grep og tiltak. De er derfor en mindre aktuell målgruppe for besøksstrategien».

Det tas dermed sikte på at strategien i størst grad vil rette seg mot turister og lokale som bare «stikker innom».

Saksbehandlers vurdering:

Som opplyst i besøksstrategien, er nasjonalparkens randsone mot nord det området med den tettteste private hyttebebyggelse i hele Nordland. Det refereres her til aksene Daja, Kjelvatn, Såki/Risevatn der andelen fritidsboliger/hytter er svært høy. I tillegg til å ha mye fritidsbebyggelse, er Sulitjelma-området en attraktiv destinasjon for rekreasjon. For å opprettholde verneverdiene i slike populære områder, er det viktig at en prøver å kanalisere ferdselen slik at det ikke vil forringe nasjonalparkens mest sårbare områder. Et av nasjonalparkens største verneverdier er nettopp den unike vegetasjonen med en rekke sjeldne karplanter. Å styre ferdselen slik at disse områdene skjermes så langt det lar seg gjøre er derfor av stor betydning. Det er viktig at de kvalitetene området har, ivaretas slik at også fremtidige generasjoner kan få oppleve store sammenhengende og urørte naturområder. Samtidig skal det også legges opp til å skape økt lokal verdiskaping i direkte og indirekte sammenheng med nasjonalparkene. En besøksstrategi vil i denne sammenhengen være et nyttig supplement til rammene i vernebestemmelsene.

For Fauske kommune vil det være naturlig å bli med på satsningen forvaltningen har om å styrke nasjonalparkene som varemerke. «Velkommen inn»- merkevaren lansert av Miljødirektoratet legger blant annet vekt på kommunens rolle som vertskap for besøkende, herunder skilting, informasjon og samferdsel. En slik profilering kan bidra til å legge grunnlaget for verdiskaping i reiselivssektoren i kommunen, både i direkte tilknytning til nasjonalparken men også ellers i kommunen. Ved å ha attraktive overnattingssteder, restauranter/kroer og aktivitetstilbud kan det gjøre at tilreisende forlenger sitt besøk i kommunen.

Eksempler på etablerte reiselivsbedrifter i nærheten av Junkerdal nasjonalpark er Fjellfarer - Jakobsbakken Mountain Resort, Sulitjelma turistsenter og Sulitjelma fjellandsby. Disse lokale reiselivsaktørene bruker nasjonalparken gjennom hele året, hvor særlig utviklingen av Sulitjelma-området som vinterdestinasjon er stor.

Fokuset besøksstrategien har på å styrke Jakobsbakken og Nedre Daja som innfallsport til nasjonalparken, ser derfor Fauske kommune på som positivt. Ved å legge opp til at impuls-basert ferdsel i større grad kanaliseres til Jakobsbakken og Nedre Daja kan en unngå å legge press på de mest sårbare områdene. Her er det en rekke eksisterende tilbud og fasiliteter de tilreisende kan benytte seg av. Samtidig vil de som har disse stedene som utgangspunkt kunne få «nasjonalparkopplevelsen» ved å ta kortere turer inn i selve nasjonalparken, eller i parkens randsone. Samlet sett vil dette kunne bidra til en økt gjennomstrømning av folk og med dette gi økt verdiskaping lokalt, samtidig som at verneverdiene ikke blir satt under større press.

Konkrete tiltak som arbeid med å anlegge et utsiktspunkt i tilknytning til Jakobsbakken og utbedre stinettet fra Nedre Daja, er noe som kan bidra positivt til å utvikle Fauske kommune som vertskommune. Dette er også i tråd med Strategiplan reiseliv Salten som Fauske kommune har sluttet seg til. Det hadde vært ønskelig at oppgraderingen av innfallsporten Nedre Daja hadde hatt en høyere prioritet. Tiltakene som tenkes gjort her, er samtidig av et slikt omfang at det kan gjennomføres på initiativ fra drivere/grunneiere. Hvis en klarer å markedsføre disse stedene med Junkerdal nasjonalpark som hovedattraksjon på en god måte, kan det samlet sett være med på å løfte fram reiselivet i Fauske.

Et annet viktig moment i strategien som angir konkrete tiltak, er tilrettelegging av stier rundt Jakobsbakken. Ved å tilrettelegge for økt ferdsel her, vil det også være nødvendig med tiltak som skåner terrenget dersom besøkene øker i volum. Jakobsbakken er i en særskilt situasjon når det kommer til reiselivstilbud og potensialet til å utvikle reiselivsdestinasjonen er derfor stort. En svært rik kulturhistorie kombinert med en mektig natur er gode forutsetninger for å gi tilreisende et spennende og variert tilbud. I Nedre Daja er mulighetene også store, da dette området har mye av de samme kvalitetene. I tillegg ligger Daja sentralt i forhold til hyttebebyggelsen og der er tenkelig at også lokale brukere av området vil benytte seg av denne destinasjonen i større grad med noe mer tilrettelegging.

Ved et positivt møte med Fauske kommune som vertskommune som følge av god og riktig informasjon, storslåtte naturopplevelser og en serviceinnstilt lokalbefolkning, kan det tenkes at besøkende vil forlenge oppholdet sitt i kommunen. Ringvirkningene av at volumet av folk som besøker Junkerdal nasjonalpark og Sulitjelma øker, kan derfor være store også for andre reiselivsbaserte og bedrifter i kommunen. Besøksstrategien vil derfor være et nyttig dokument for å se på forvaltningen og tilretteleggingen under ett og det vurderes til at strategien har fokusert på de riktige områdene.

Ellen Beate Lundberg
kommunedirektør

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Vår dato: 25.02.2022

Vår ref.: 202201152-2

Deres ref.:

Uttalelse på høring - Besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark

Vi viser til høring av besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark i kommunene Fauske og Saltdal.

Junkerdal nasjonalpark ligger ved reguleringsmagasinet Balvatnet som blir benyttet ifb. Daja vannkraftverk. Balvatnet er en av inngangsportene til nasjonalparken. Det er selskapet SKS Produksjon AS som er eier og drifter av kraftverket. NVE oppfordrer nasjonalparkstyret til å ta kontakt med kraftverkseier og høre om de eventuelt har noen innspill når det kommer til besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark.

NVE har ingen ytterligere merknader når det kommer til besøksstrategi for Junkerdal nasjonalpark.

Med hilsen

Hedvig Kristoffersen
Førstesekretær

Godkjent av Fredrik Arnesen
Senioringeniør

Godkjent i henhold til NVE sine interne rutiner.

Mottakerliste:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Kopimottakerliste:

ST 35/2022 Eventuelt